

מדינת ישראל נאסר מוחמד אחמד עוויס

פ"ח (ת"א) 1137/02

המדינה טוענת כי כתוצאה מעשיו של הנאשם נרצחו נפצעו ונפלו אזרחים רבים והוא מבקש להרשיוע כמפורט בסמונות האישומים הכלולים בכתב האישום בעבירות המוחשות לו והן: חברות ופעילות בארגון טרוריסטי עבירות בניגוד לסעיפים 2 ו- 3 לפקודת מניעת טורר התשי"ח-1948.

מעשי קשר קשור לביצוע פשע, עבירות בניגוד לסעיף 499 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

מעשי רצח וניסיונות למשעים כללה עבירות בניגוד לסעיפים 300(א)(2) ו- 305(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

מעשי גרים חבלה בכונה מוחמירה וניסיונות למשעים כללה, עבירות בניגוד לסעיפים 329(1) ו- 329(1) בלבד עם סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ניסיאת נשק שלא כדין, עבירות בניגוד לסעיף 144(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

קו ההגנה של הנאשם

בתחילת הדוח שכר הנאשם את שירותו של ע"ד בולוס ושיתף עמו פעולה. הסגור קיבל לידי את מלאו חומר החקירה ואף הודיע כי יטען בשמו של הנאשם טענות מקדימות כללה ואחרות ובהן טענת חוסר סמכות.

ኒץן לקו ההגנה העתידי של הנאשם נמצא בפרוטוקול ישיבת 10.9.02. בישיבה זו טען הסגור (בפני הרכב אחר) בין השאר "אתה שסבירתי לו את הענין, הוא אומר שהוא לא רוחך עורך דין, שהוא מציג את עצמו אונחן מוקים שתוקן זמן קצר לדוחך קדימה את הדיון, זמן של לפחות שבועיים".

באותה ישיבה – כעולה מהפרוטוקול – אמר הנאשם לעורך דין ובמציאות המתורגם "אל תדבר בשם אני עורך דין של עצמי, אני מציג את עצמי" וכבר אז החליט ביהמ"ש כי "משרדו של ע"ד בולוס ימשיך לציג את הנאשם גם אם האחרון יחליט לנחל את הדיון בעצמו".

בישיבת 22.1.03 (בפני הרכב האחורי) הודיע הסגור את הדברים הבאים "אנחנו חוזרים בנו מהטענה של חוסר סמכות. אני מסכים שהיתה החלטה להגיש סיכומים תוך 30 יום לפחות טענת חוסר הסמכות, אבל לאור ההתפתחויות שהיו בנושא של ברוגותי ולאור החלטות בית המשפט המחווי לדוחות את הטענה הזאת, החלטנו לחזור מהטענה לחוסר סמכות בתיק זה".

לאחר מכון הגיש הסגור בקשה לפטור אותו מהציג והבקשה נדחתה בהחלטתו מיום 03.2.03.

המשפט החל נמשך ונשיטים בנסיבות הנאשם וסגנו וברטוגום מלא לשפה הערבית. הנאשם וסגןו שתקו לאורך כל הדוח. הם לא השיבו לכתב האישום (ראינו בכך כפירה גורפת) הם לא טענו טענות מקדימות, לא חקרו עדים בחקירה נגדית ולא העלו טענות משפטיות. הנאשם לא העיד ולא הובאו עדים מטעמו. השניים אף בחרו שלא לסתם.

עמדתנו ותבוננו על ריקודו בכתב של הסגור כאמור:

מדינת ישראל נאסר מוחמד אחמד עוויס

פ"ח (ת"א) 1137/02

4. הח"מ שוחח עם הנאשס בכמה הזדמנויות ונסה לשכנע אותו לקבל ייצוג במשפט עיי עוויד, אולם הנאשס בחר שלא להיות מייצג עיי עוויד.

5. הח"מ הסביר לנאשס כי הוא אמר ליצוג את האינטרסים שלו במשפט, בתשובה הבahir הנאשס כי החלט שלא לקחת חלק פעיל בהליך המשפטי, זכותו לבחור ולנקוט בדרכים שהוא בוחר לעצמו לרבות באמצעות קו הגנה פסיבי של שתיקה במהלך המשפט.

6. הנאשס בקש שם ביהם"ש יכפה עליהם הופעה בדין עליון אך ורק לשתוק.

7. ביום 11.3.03 ולאחר החלטת כבibi ביהם"ש שוב הסביר הח"מ לנאשס את החלטת כבודם ואת הסיטואציה שהוא נמצא בה וכי במידה וישנה טענה משפטית במהלך הדיון מן הראי שהח"מ יתייחס אליה, אולם הנאשס שלל אפשרות זו וחזר על דבריו שאינו מעוניין לשתוף פעולה ואינו רוצה אותו בסוגרים שלו ושוב בקש שעליינו לשתוק...

10. הנאשס מודע היבט למשמעות הדברים, והוא אינו פסול דין ויש לו היכולת השכלית והאינטרטואלית לבחור כיצד לנהל את המשפט...

13. בהעדר שתוף פעולה עם הנאשס והוראותיו לסגור לשתוק במהלך המשפט לא לחקור עדים ו/או לטען טענות משפטיות ו/או אחריות ולא לדבר בשמו ו/או לטען טענות עובדיות ו/או משפטיות לא נותר לחימ אלא למלה את פיו מים והוא מנע מעשיות אחרת וזאת גם מטעמים מובנים שמקורם בכללי האתיקה המחייבים כל עוויד...".

שוכנענו מהנאמר בהודעה, בדברים שנאמרו לנו בעניין זה בעל פה ומהתנהגות הנאשס וסגורו עבר המשפט ובכל עת מהלכו, כי הנאשס נקט עמדת המבטאת קו הגנה אותו בחר בידיעין ברצון מלא וחופשי ובשיקול דעת.

לפנינו בחרה שהיא פרי מהלך מחושב מכוון מודע מושכל ומינופולטי אשר נעשתה על ידי נאשס המבין היבט וער לכל השלכותיה.

לנאשס ניתנה בכל עת האפשרות המלאה ליטול חלק פעיל בדיון אף ניסינו לדרבן את סגורו לעשות מלאכתו ככל יכול גם בהעדר שיתוף פעולה מצדו של הנאשס ולכל הפחות כאשר מודבר בטיעון משפטי גרידא.

הסגור הנכבד שב והסביר כי אין הוא מתערב בדיון הנם שמדובר בטיעון משפטי כגון החזקה עליו מצוות קו ההגנה של הלקות.

במילים אחרות, לא במחדר עסקין או באדישות לתוצאה אלא בקו הגנה ברור ווחלטי.

חזקת על הנאשס וסגורו שהם מודעים מראשית הדברים לנפקות המשפטי שנושא עמו קו הגנה זה.

הודאות הנאשס

הנאשס הודה בעבירות המียวחשות לו בכתב האישום במסגרת הודיעוטו במהלך המשפט.

פ"ח (ת"א) 1137/02 מדינת ישראל נאסר מחמוד אחמד עוויס

ההודעות ת/5 מיום 21.4.02, ת/6 מיום 28.4.02 ת/7 מיום 30.4.02 ו- ת/8 מיום 1.5.02 ו- ת/9 מיום 14.5.02 נכתבו על פי עדותו של עית 5 חוקר בחולית פח"ע רוני עמאר בערבית בכתב ידו של הנאשס ולאחר שהסביר לנאשס בערבית את החשדות המיחסים לו והווירו כדת וכדין. על פי עדות החוקר, לאחר שהנאשס אישר בפנוי כי הוא מבין הן את החשדות והן את מהות האזהרה, ביקש הוא לכתוב את הדברים בכתב ידו ועשה כן מרצוו הטוב והחופשי.

על פי עדות החוקר הנאשס חתם בפנוי על ההודעות. החוקר תרגם את ההודעות מערבית לעברית (לכל הودעה צמוד תרגומה לעברית ת/5א' עד ת/9א' כולל בהתחאים).

ההודעה ת/22 מיום 27.6.02 נגבהה על ידי עית מס' 7 החוקר האדי חלבி אשר הסביר כי גבה את העדות בשפה העברית השגורה על פי לאחר שהנאשס הווזר כדין, הבין את מהות החקירה ואת האזהרה ומסר דבריו מרצון טוב וחופשי. הנאשס חתם על ההודעה שהחוקר רשם אותה בערבית. גם חוקר זה תרגם את ההודעה לערבית והתרגום צמוד להודעה (ת/22א).

ניסיונות גיבית ההודעות באופן המתואר לעיל, העובדה שברובן המכريع (חמש מותק ששהודעות) נכתבו על ידי הנאשס בכתב ידו והעובדת שהנאשס שב ואישר בפני שופט צבאי (ראה פרוטוקול מישיבת הארוכת מעצר ת/23 ועדות עית מס' 5) כי אני מאשר באmittiyot ונוכנות האימרות והודאות שמסרטבי בחקירותי בערבית קוראתني אותם וחתמתי עליהם. נכוון שהייתי מעורב בכל המעשים והפיגועים שהודית עלייהם. "כל אחד והתפקיד שלו" אני מתנגד להארוכת המעצר המבוקשת", הן הנזנות שראיות אלה קבילות ואני חשש כי הופעל על הנאשס לחץ חיצוני אשר הביאו להודעות בביצוע מעשים שאין לו חלק ונחלה בהם.

בחינת תוכן של ההודאות ובכללן ההודאות אכן מעלה שלפנינו דבר דבר על אופניו סיוף דברים כחויתם מותק מחשبة בהירה ברורה והגיונית בעדעה צוללה ומיושבת והן בעלות משקל עצמי פנימי גובה אשר מציבו לכשעכמו על אמתותן.

ברי שהודאות הנאשס בפני שופט המעיצרים ובפיקוחו נעשתה ללא לחץ או השפעה ובהתוות נשאת עמה תוצאות חמורות לנאשס, מהויה ראייה מאמתת מהותית ובעל משקל מיוחד מיוחד המעיצימה את כוחן של הודיעתיו הקודמות מלבד היותה עמודת קריאה עצמאית (עlyn דין 3081/91 קוזלי ני מ"י פ"ד מה(4) 441 וכן ע"פ 99/6613 סטיבן סמירק ני מ"י, פ"ד נו(3) 529 וע"פ 99/3338 פ"ד נד(5) 667).

הדרישה ל"דבר-מה" נוספת אשר מפגח חשש שהוא פנימי הוא שהביא את הנאשס להודאות, נמלאת עד תום, באימרות בכתב שנטנו עדים אחרים מחוץ לכותלי בית המשפט אותן אנו מקבלים קריאות קבילות ומהימנות כפי שנפרט להלן.

השותפים

עדי התביעה אחמד ابو חדר (עית מס' 6), מחמד ידכ (עית מס' 21), אחמד ברוגוטי (עית מס' 23) ויאסר ابو באכר (עית מס' 25) הם שותפיו לעבירות של הנאשס (להלן הארכעה). להוציא עית מס' 6 אחמד ابو חדר אשר דין הוכרע ונגור בטرس העיד (עlyn כ"א פרוטוקול הכרעת דין וגזר דין אשר סומנו ייחודי ת/11) שלוש האחרים נקראו להעיד בטرس נסתיים משפטם ונתעורה השאלה אם עדותם קבילה אל נוכחות הלוות

1137/02 ת"א (ת"א) כוח מטעם מדינת ישראל נasser Mahmoud Achmed עוויס

קינוי (ע"פ 194/75 מנהם קינוי נ' מ"י פ"ד ל(2) 477), הלהקה אשר כבילה לא נתגמשו עדין (ע"י 1774/02 שבעון קדוש נ' מ"י) והוא מורה לנו "שaan להעיד נאשס אחד נאשס שני, אפיו הוגשנו גנדס כתבי אישום נפרדים, כל זמן שיש חשש, כי העד עול לנצח לטובת הנאה על ידי המתקת דינו במשפט התיו וועמד גndo. דבר זה אפשר לנו בין על ידי כך שמשפטו יתברר לפני מותן העדות ובין על ידי הפיכתו לעד מלך ועיבוב ההליכים או הצהרה מטעם התביעה שהמשפט גndo יבוטל עם סיום העדות...".

המדינה ניוטה דרכה בהתאם למה שנקבע בע"פ 579/88 סוויסה נגד מדינת ישראל פ"ד מד (1) 529. לטעמה, הנאשס לא התנגד להעדת עדים אלה אף שידע היטב כפי שידע סגנוו שמשפטים לא נסתיים, הוא לא חביב מחסום - שעד לרשותו מן הבדיקה הדינית – בדרכם של שותפיו אל דוכן העדים, בכך ויתר בידועין על זכותו להתנגד להשענות ואין הוא יכול יותר לתקוף את קבילותן של ראיות אלה, אשר מלכתחילה בוגר עדויות כשרות על פי דין הוא (ס. 2 לפקdot הראות (נ"ח) תשלי"א-1971) ונותרה שאלת משקל בלבד.

אכן זהה תוצאה צפואה על קו ההגנה שהנאשס בחר בו ואין לבוא בטרוריה על ב"כ המדינה הנכבדה. הוואיל וו תוצאה צפואה ומסתברת של קו ההגנה אשר נקט על ידי הנאשס במחשבה תחילה, צודקת היא שהאחריות עליה רובצת על הנאשס.

שאלנו את ב"כ המדינה בעניין זה מושם שסבירו שאפשר היה מעלה הנושא בנדר את "פתח לו" אך נזכיר כי המדינה הצירה בראשית כל עדות כי לא הובטה לאיש עדדים אלה טובת הנאה כלשהו וכי אין בדעתה להפנות עדויות אלה גנדס בכל דרך שהיא.

בין זה וכח כל אחד מהארבעה הוכרו עד עזין ולגבי העדויות של כל אחד מעדים אלה נתקשו לנוכח לפיקוחת סעיף 10א לפקdot הראות (נוסח חדש), תשלי"א-1971 (להלן פקdot הראות) ולהעדייף אמרתו בכתב על פניו עדותו בעלפה.

ספק איפוא אם הلت קינוי חלה בנסיבות אלה כנסיבות אשר ביסוד ההלכה אין מתקיימות.

הדרך בה העידו הארבעה בבית המשפט כפי שיתואר להלן, הייתה עונת למדינה.

ע"ת מס' 6 – אחמד אבו חדר נכנס לאולם החליף חיויכים עם הנאשס והציג לו. מכאן ואילך גילה דעתו במילים ובהתנהגות שלא ישתף פעולה ולא יענה לשאלות.

כך נהג אם כי פנה אליו פעם אחת מיוזמתו ואמר "אני מכיר את הנאשס שכאן ואני שם אותו מעל ראשי למלחה". הוא אף ענה לשאלת ב"כ המדינה "ש. ב. 23.12.02 הייתה בבית המשפט הצבאי והודה (צ"ל הדרית) בכתב האישום זהה שהגשתי עכשו לביהם"ש כולל המעורבות שלך בפוגע בחדרה ת. אנחנו רצינו לעזרך את הפעולות הצבאיות והם רצחו את המנהיג ראנד אל אסמל ורצו לילדיים פלשתינאים וזה שדחף אותנו לעשות את הדבר הזה" לאחר שלפני כן טע כי כתב האישום גndo מזוייף.

פ"ח (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נאסר מוחמד אחמד עויס

ע"ת מס' 21 מוחמד ידכ פתח את דבריו במילים "אני לא רוצה לדבר, אני לא רוצה להעיד" לאחר מכן ענה על שאלות הנוגעת לעניינים שליליים אך בכל הנוגע לפרטים מהותיים לא שיתף פעולה. כך למשל ענה לשאלות מתי הכרת את הנאשס או באיזה פעילות צבאית השתתף יחד עם הנאשס או לשאלת מי היה חבר בחוליה הצבאייה שבה היה גם הוא חבר, בתשובה "זה דבר פרטי שלי ולא עניינו של ביהמ"ש". עם זאת, לאחר שהוכרז עד עזין כך ענה על השאלות הבאות:

"ש. הייתה היות חבר מתחילה האנטייפה בחוליה שעשתה פגועים ובין היתר מי שהיה אחראי על החוליה הזאת זה הנאשס מה נאסר עויס.

ת. מה הטעות בדברים האלה? מה אסור בדברים האלה?

ש. סיפרת במשטרת שנאסר עויס הוא זה שהיה מתכנן את ביצוע הפגועים והוא זה שהיה מספק לכל חברי החוליה את הנשק

ת. אין לי תשובה

ש. סיפרת במשטרת שהשתתפת בפלחות עשרה פגועי ירי לעבר הצבאותו באזרע שכם

ת. זו זכותי

ש. סיפרת גם لأن בדיקת היו פגועי הירי, לעבר התנהלותם בלבד סמוך לחאונריה ת. אני מסרב לעמוד לדין בבימי"ש זה אין לי על מה לעמוד לדין, אם עשית או לא עשית אפילו אם עשית את הדברים האלה, אין בזה שום פגם

ש. אתה לא עומד פה לדין אתה כאן מעיד וצריך לתת תשובה

ת. אני מסרב שנאסר יעמוד לדין על הדברים האלה

ש. על איזה דברים

ת. על מאבקנו נגד הכבושים

ש. אתה בחוראת נאסר עויס תכננתם לעשות פגוע של הנחת מט羞 חבלה בשטחים ליד שכם.

ת. זה לא מענין אף אחד.

ש. סיפרת במשטרת הייתה עוזר לנאסר עויס להעביר כלי נשק מפעיל כזה לפועל כזה

ת. אני לא אמרתי את הדברים האלה כדי לעמוד לדין עליהם

ש. לאיזה צורך אמרת אותם

ת. ככה שאלו אותי ואני סיפרתי

מכאן ואילך שתק או סרב לענות

ע"ת מס' 23 אחמד ברוגוטי אף הוא הבHIR מיד עם עלותו לדוכן העדים כי "הבנתי מה שאמור המתוורגןן ואני לא אגיד כלום" גם הוא הבHIR במהלך החקירה הוו במילים והוו בתנהגות שלא ישיתף פעולה וכן עשה.

ע"ת מס' 25 יאסר אבו בכיר לא שינה ממנהם של האחרים ועל כל שאלה הפנה את ב"כ המדינה לעורך דין אף הוסיף וטען כי כל הדברים שנאמרו על ידו הוצאו בלחש אנשי השב"כ לאחר שפכו עליו תה, ירכו עליו, סטרו לו וקשרו אותו למספר ימים.

ונוכננו אם כן לדעת כי עדות הארבעה מקיימת את התנאי הקבוע בסעיף 10א(א)(3) לפקודת הראיות.

מדינת ישראל נאסר מוחמד אחמד עוויס

פ"ח (ת"א) 1137/02

הארבעה היו עדים במשפט וניתנה לצדדים החזדנות לחרים על כן נתקיים הטעמי הקבוע בסעיף 10א(א)(2) לפקודת הראות (עlyn דני פ 4390/91 מדינת ישראל נחאג' ו'חיה, פ"ד מז (3) 679).

על הנسبות בהן נגבו עדויות הארבעה העידו השוטרים גובי ההודעות.

ההודעות ת/12 ות/13 נגבו מהען ابو חادر על ידי עית מס' 28 לוטוף מרעי, על פי עדות האחון הוא חקר את ابو חادر בשפה הערבית תוך שהוא כותב את הדברים בעברית ולאחר מכן שהזיר את ابو חادر כדי וסביר לו את מהות החשדות נגדו. על פי עדות מרעי הוא העיז לאבו חادر לרשום בעצמו את הודעתו בעברית אך זה הסביר כי איןו טוב בקריאת ובכתיבת וain הוא מתנגד להודעתו תרשום בעברית. על פי עדות מרעי הודעתו של ابو חادر ניתנה מרצון טוב וחופשי.

ההודעות ת/14 ות/15 נגבו מהען ابو חادر על ידי עית מס' 34 עוני מטר. על פי עדות מטר הוא הציג עצמו בפני ابو חادر כאיש משטרת גס והוא כמו העד לוטוף מרעי חקר את העד בעברית ותרגם את העדויות בעברית באופן סימולטני ולאחר מכן שהזיר את ابو חادر וסביר לו מהות העבריות המוחישות לו ניתנו הודעתיו של האחון מרצון טוב וחופשי.

גובי ההודעה ת/16 לא נמזה על עדי התביעה נתיחס לכך בהמשך.

ההודעות ת/17 ות/19 נגבו מאבו חادر עיי עית מס' 29 גמל שאקור גם עד זה הציג עצמו בפני ابو חادر כאיש משטרת הסביר לו את זכויותיו ואת מהות החשדות נגדו הזרירו כדי וודיע לו על זכותו לרשום בעצמו את ההודעה בעברית. גם עד זה העיד כי ابو חادر הצהיר שאינו יודע לכתוב ערבית וכי אין לו בעיה שהעדות תכתב בשפה הערבית.

את ההודעה ת/20 נגבה מאבו חادر עית מס' 33 חרב מadi, מadi הסביר כי העדויות נגבתה לאחר "שהאישים" את ابو חادر בחשדות המוחשים לו, הזרירו, תרגם לו את תוכן האזהרה, הודיע לו כי הוא זכאי לרשמה בכתב ידו בעברית אך מאוחר ואבו חادر טען שאינו יודע לכתוב הוא גבה את העדויות בעברית ושב ותרגם את שכתב בעברית.

מהחר ואבו חادر טען על פי כל העדויות שאינו יודע לקרוא ולכתוב בשפה הערבית העובדה שההודעות נרשמו בעברית אינה מעלה ואין מוריידה ממשום שגם לו היו נרשומות בעברית היה ابو חادر חותם עליהם בהסתמך על דברי גובי ההודעות.

אנו נוטנים אמון בעדויות השוטרים גובי ההודעות ת/12 עד ת/20 כולל וקובעים כי נגבו מהען ابو חادر כדין ובדין תוך שמירה על זכויותיו וכי ابو חادر מסר הודעתיו מרצון טוב וחופשי.

ודוק, ابو חادر עצמו אינו טוען כי נפל פגס במלך חקירותו. תשובהו לتوجيه על שאלתה "אני אגיד לך על כל הפעולות שפעלה עם נאסר עוויס על פי הוראות של עוויס במסגרת האינתיפאדה" לאמור "כל הדברים שאת אומרת אלה דברים מזוייפים" נדמית על רקע כל התנהגוותו והתבטאותו לפנינו כהתרשה בعلמא

מדינת ישראל נאסר מוחמד אחמד עוויס

פ"ח (ת"א) 1137/02

העומדת בוגרום קוטבי להודאותה המלאה בכל פרטי האישום שיוחסו לו בכתב האישום המתווך מיום 7.8.02 בפני שלושת שופטי הרכב של בית המשפט הצבאי (ראה ת/11).
לכך נוסיף את הימנעות הנאשש מחקירותם הנגידית של עדים אלה הימנעות המחזקת את משקל עדותם.

אנו קובעים כי מותן האימרות הכלולות בהודאות הללו הוכח כנדרש על פי סעיף 10(א)(1) לפקודת הראיות.

משנתקימנו כל התנאים הנדרשים בסעיף 10(א) לפקודת הראיות, אנו קובעים כי אימרותיו של ابو חادر הן ראיות קבילות.

נסיבות נביית ההודעה ת/16 לא הוכחו. גובה ההודעה לא נמנעה על עדי התביעה. למרות זאת, בצד לא מובן לנו לא נמנעה ביב' המדינה מכלול אותה בין ההודאות הקבילות לטענתה (עיין ע' 80-81 ל"י סיכומי התביעה-ראשי פרקים" שנמסרו לנו בכתב). אנו מתעלמים מראיה זו (ת/16) אשר קבילותה לא הוכחה ומוציאים אנו אותה מכלל הראיות שנלקחו על ידנו בחשבו.

רשאים אנו להניח במידת ודוות גבואה שהודאותה המלאה של ابو חادر בעבירות שיווחסו לו בפני הרכב של שלושה שופטים מבוססת את אמונות אימרותיו במשטרה, כפי שהצבעה על קבילותן של האימרות מבחןת נסיבות גבייתן.

במהלך עדותו בבית המשפט ועד כמה שניסה להרחיק עצמו מאמירותיו בכתב בדרכם שנות לא הייתה משנתו של ابو חادر עקבית. מדי פעם לרוגע קט הבלילה האמת, כך למשל מיד עם תחילת העדות ענה בתשובה לשאלת התובעת "הדברים שאני עשיתי אותם ומה שדחק אותי לעשות אותם אלה בגלל פושעי המלחמה שرون ומופז" ולאחר מכן "אנחנו רצינו לעזר את הפעולות הצבאיות והם רצחו את המנהיג וראע אל כامل ורצחו ילדים פלשתינים וזה שדחק אותי לעשות את הדבר הזה" ואח"כ "כל הדברים שאת אומרת אלה דברים מזוייפים, תलכי תשאלי את הסיבות לדברים האלה" וכן "עד רגע זה העם היהודי שהוא תחת כיבוש זה העם הפלשתינים וכל החוקים הבינלאומיים מרים לי להיאבק בכיבוש, אל תעיפוי את עצמך אל תשאלי אותו שום שאלה" וכן "את חסונה אני מכיר אותו הוא חבר שלי ושירת איתי ברשות והכיבוש הוא שדחק את חסונה לעשות מה שעשה".

גם הצעתו של ابو חادر לנאים עם הכניסה לאולם והצהרו כי הוא מכיר את הנאים ושם אותו מעל בראשו למעלה, סימנים הם לאמונות אימרותיו של הנאים על הקשר ההיררכי ביניהם כמפורט בין השאר בת/12 "נוצר עוויס הינו מושב מחנה בלאטה... המכונה אל ח'י רוק והוא אחד האחראים בכתאב שוחדא אל אקצא ושימש כאחראי של ארגון ונוצר עבד בבטחון הלאומי בשכם ומשתיך לתנאים פתח...".

אנו מעדיפים אימרותיו של ابو חادر אשר ניתנו בכתב מחוץ לכתלי ביהמ"ש הכלולות בהודאותיו דלעיל על פניו עדותו במשפט.

הודעות העד מוחמד ידכ ת/04א' ב' ג' נבו על ידי עית מס' 7 האדי חלב. על פי עדותו של חליי ההודעות נבו ונרשמו בערבית לאחר שהסביר臆 לิดך את החשדות המוחשיים לו והזהירו דין. לדבריו, העד מסר את הדברים ברצון טוב וחופשי וחותם בפניו בסוף כל עמוד של כל אחת מההודעות. על פי עדותו של חליי את ההודעות תרגם לעברית אך ידכ נתקבש לחותם וחותם על המקור בלבד.

את ת/04ד' גבה מוחמד ידכ עית מס' 35 עטף אווידה גם עד זה העיד כי גבה את ההודעה באותה דרך בה עשה זאת חלב.

אנו מאמינים לשניהם כי נבו את ההודעות ידכ בדרך נאותה וכי האימרות הכלולות בהן נמסרו מרצונו הטוב והחופשי של ידכ.

לפנינו לא העלה ידכ טענה כי הדריך בה נבו הודעותיו פסולה. על השאלה אם מזהה הוא את חתימותו לא רצה לענות, לא רצה להסתכל אך לא הכחיש ומענהו בשלילה לשאלה אם זההו אותו דין איינו משכנע. גם כאן הימנעות הנאשס מחקירת גובי ההודעות מחזקת את עדותם ואנו קובעים כי מתן האימרות הוכח במשפט כנדרש בסעיף 10א(א)(1) לפקודת הראות.

אימרותיו של ידכ שניתנו מוחץ לכוטלי בית המשפט קבילות כראיה בחלק דן משנתקיימו תאי סעיף 10א(א) לפקודת הראות במלואם.

אנו מעדיפים את אימרותיו של ידכ כפי שקיבלו ביטוי בהודעותיו ת/04א' עד די על פניו עדותו בבית המשפט. מתחשובתו של ידכ לשאלות שנשאל ניתן להבחן על נקלה כי התנהגוותו בבית המשפט משקפת את החלטתו שלא להראות כמשטר פולח וברובן מrometerה hon עצמן על כך שאימרותיו במשפט אמיתיות.

לא לモתר לשוב ולצטטן:

"ש. מתי הכרת את נאסר עוויס

ת. זה דבר פרטני שליל ולא עניינו בבית המשפט

ש. באיזו פעילות צבאית השתתפת יחד עם נאסר עוויס

ת. זה דבר פרטני שליל ולא עניינו ביהמש

ש. מי היה חבר בחוליה הצבאים שבה הייתה חבר גס!...

ת. זה לא עניינו בביתם

ש. הייתה חבר מתחילה האינטיפדה בחוליה שעשתה פיגועים, ובין היתר מי שהיה אחראי על החוליה הזאת זה הנאשס פה נאסר עוויס

ת. מה הטעות בדברים האלה? מה אסור בדברים האלה

ש. סיפורת במשפטה שנאסר עוויס הוא זה שהיה מתכוון את בוצע הפיגועים והוא זה שהיה מספק לכל חברי החוליה את הנזק

ת. אין לי תשובה

ש. סיפורת במשפטה שהשתתפה בפחות עשרה פיגועי ירי לעבר הצבא באזור שם

ת. זו זכותי

ש. אוטם עשרה פיגועי ירי שסיפרת עליהם היו בתכנונו של נאסר עוויס והוא זה שסיפק את הנזק לירוי

ת. אני לא רוצה לענות

ש. סיפורת גם לאן בדיק הינו פגוע היריד לעבר התנהלות אלון מורה לעבר מחסום צה"ל לחאורהה
ת. אני מסרב לעמוד לדין בבימש זה. אין לי על מה לעמוד לדין. אם עשית או לא עשית. אפילו אם
עשיתי את הדברים האלה, אין בזה שום פגם.

ש. אתה לא עומד פה לדין. את כאן מעיד וצריך לענות תשובה
ת. אני מסרב שנאסר יעמוד לדין על הדברים האלה.

ש. על איזה דברים

ת. על מאבקו נגד הכבוש

ש. אתה בהוראת נאסר עוויס תכנنتם לעשות פגוע של הנחת מטען חבלה במשתחים ליד שכן
ת. זה לא מעניין אף אחד

ש. סיפורת במשטרתך שהיית עוזר לנאסר עוויס להעביר כל נשק מפעיל כזה לפועל כזה
ת. אני לא אמרתי את הדברים האלה כדי לעמוד לדין עליהם.

ש. לאיזה צורך אמרת אותם

ת. ככה שאלו אותי ואני סיפרתי
ש. כל הנשקים הרובים ה- M16 שהעבירו שמו לפגוע ירי נגד אזרחים וחילילים
ת. אני לא רוצה לדבר ואל תמשיכי..."

הודעתיו של עית 23 אחמד ברוגוטי ת/43 ות/43 ג' נגבו ע"י עית מס' 32 דוד מזרחי.
על פי עדותו של מזרחי הוא הודהה בפני ברוגוטי כשותר, זהירותו וויאד שחללה בין את תוכן האזהרה.
ת/43 נגבהה בדרך של שאלות ותשובות ונרשמה (כמו גם ת/43ג') בעברית משום שהעדים מזרחי אינו כותב
ערבית. ברוגוטי סרב לחותם על ת/43א' מוביל לסת לכך הסבר ואילו על ת/43ג' חתום. מזרחי הסביר כי
במהלך גביהת שתי ההודעות לא היה כל אירועים חריגים הוא לא הבחן שברוגוטי פצעו חוליה או עירף כי אם
כך היה הדבר הוא היה מציין עובדות אלה. אם היה משמו חריג מאוד העדות לא הייתה נבנית והיה על כך
מזכיר. במהלך גביהת ת/43ג' הציג מזרחי בפני ברוגוטי כתוב יד בן שמונה עמודים בערבית והאחרון אישר
שהזה כתוב ידו לאחר שעיין במסמך.

ההודעת ת/43ב' ת/43ד' נגבו מברוגוטי ע"י עית מס' 31 יצחק יעקובוף. עפ"י עדות יעקובוף השניים
דיברו ערבית אך העדות נרשמה בעברית ברוגוטי הוזהר כדין אך סרב לחותם על האזהרה או על ההודעה
ת/43ב' אך על ת/43ד' חתום. על פי עדות יעקובוף במהלך גביהת שתי ההודעות הוצגו לברוגוטי כתבי יד אותם
זיהה כתוב יד שלו, כתבי היד הגינו לעיוקובוף מאחד מחוקרי השב"כ. ברוגוטי מסר את הדברים מרצונו
הטוב והחופשי ולגבי כתוב היד שהוצג לו עם גביהת ת/43 ד' אף השיב "כן, זה כתוב היד שלי וכתבתי את מה
שסיפרתי לך עכשו בעדות".

ההודעה ת/43ה' נגבהה מברוגוטי על ידי עית מס' 36 משה משה.

עפ"י עדות האחרון הוא הודהה בפני ברוגוטי כאיש משטרת הסביר לו כי הוא עומד לחקור אותו ובמה
הוא חשוד. ברוגוטי מסר את הדברים בczורה מסודרת ואחר כך חתום על העדות לאחר שהדברים תורגמו לו.
על פי עדותו של משה הוא חקר את ברוגוטי כשלפניו וקבע כללי בדימות זכרו דברים מהשב"כ אך בעדות
מסר לו ברוגוטי פרטים רבים שלא יכול היה לדעת מזכרו הדברים ובלשונו "אם זה בנושא נסיבות הקשר

מדינת ישראל נאסר מטעם אחמד עוויס

1137/02 פח (ת"א)

איך הדברים התנהלו וזו, אלה דברים שניתנו בעדות שלו. אם הם הלו לחתנות גליה ומה היה הקוד ומי קבע זה לא מופיע בזיכי".

מהימנים עליינו דברי העדים מזרחי יעקובוף ומה שאל אופן ניהול החקירה ונסיבות גביה אימורתו של ברגוטי, אשר מצדו אינו טועה שאליה נגנו בדרך פסולה. גם כאן הימנעות הנאים מחקירה נגדית מוחזקת את הדברים שנשמעו מפי גובי החודעות ומתן האימרות הוכת במשפט כדבי.

משנתקיהםו תנאי סעיף 10א(א) לפકודת הראות אלו קובעים כי האימרות בכתב שניתן ברגוטי וחייבות בהודעותיו ת/ג3 עד ה'הן קבילות כרואה בהליך דין.

אנו מעדיפים אימורתו של ברגוטי על פני עדותו במשפט. מרבית תשוביתו כוונה להעברת המסר שאינו הוא מכיר בסמכותו של בית המשפט ("אני לא מכיר בביבה", "אתם לא מבינים?... אני לא מכיר בביבה", "ולא בישראל... איני מכיר בביבה", ...) ולא בהערכת אימורתו. בכל זאת, מדי פעם פרצו ונגלו הסימנים המעידים על כך שהאימרות אמיתיות:

"ש. מתי התחלה את הפעולות הצבאיות של

ת. זה לא עניין...

ש. מרוון ברגוטי קרוב משפחה שלך

ת. זה לא עניין למה את שואלת אותי שאלות אישיות

ש. אתה היה הנาง ושומר הראש של מרוון ברגוטי משנת 96 ועד היום שנעקרה

ת.נו, מה את רוצה

ש. האם זה נכון

ת. איך את שואלת שאלות כאלה? אני לא מכיר בך

ש. אלה דברים שאתה סיפרת

ת. הדבר הזה הוא לא שלי

ש. אתה סיפרת גם שנעקרה יחד עם מרוון ברגוטי

ת. אין לי תשובות בכלל יותר טוב שלא תשאלי...

ש. אתה דאגת להוכיח את סעד לפני הפגוע דאגת לו שהיה מי שישיע אותו לירושלים למקום קנייתם לו בגדים ונעלים לקחחים אותו להסתפר ואתה בהנחיית נאסר עוויס שהיה מוכן והמאגר אתה גם דאגת להציג לסעיד רמאדן שוק רובה M16 ומחסניות עם כדורים

ת. (העדר שותק ואינו משיב)

ש. אתה סיפרת בעצמך את כל הפרטים האלה בהודעה שלך

ת. אני אומר מה שאני רוצה מה שבא לי אני אומר

ש. זה מה שאו בא לך להגידי

ת. זה לא ממעני זה לא כתוב שלי. אם באמות נאסר עשה את כל הדברים האלה הוא רק רצה לשחרר לנו את פלסטין וזה דבר מורום את הראש...

ש. לא רק שסיפרת בהודעות שלך על הרבה מקרים של פגועי ירי התאבדות ובהתייחס לכל הפוגעים שעשית אתה מצטער על מה שעשית

ת. אם שرون מצטרע על מה שהוא עשה אז אני מצטרע על מה שעשית.
 ש. אתה לא מצטרע על שלוחת מוחלים להtopic פה בארץ ולהרוג?
 ת. אני רוצה לשחרר את ארצי זו שאתם כובשים...
 ש. מצינה לך את ההודעה מס' 5 מ.9 גס בהודעה זו אני מראה לך את האזהרה את החתימה על האזהרה והחתימה על כל עמי בהודעה ואת החתימה בסוף ההודעה
 ת. מה שאני רוצה אני עשו. אין אף אחד שימנע עמי, אני אכתוב ואגיד מה שאני רוצה..."

אמת ניתנה להאמר שהתשובה "אני רוצה לשחרר את ארצי זו שאתם כובשים" היא בגדוד ראשית הודיעיה.

יפים לעניינו הדברים שנאמרו בע"פ 735/80 אברם כהן ני מ"י, פ"ד לה(3) 94, "משמעותה סעיף 10א שבית המשפט יכול להעדר את האימורה על העדות בבית המשפט, יכול היה הסגור לנסות ולהזק מצידו את גירסת העד בחקירה הראשית, על ידי חקירה נגידית שטרתה להסביר שהאימורה למשטרת הייתה אימורה כזובת, אך הסגור לא חקר את העד כלל".

ההודעות העד יאסר ابو בכר ת/47א' עד ג' נגבו על ידי עד תביעה מס' 31 יצחק יעקובוף. העד לא זכר את מעמד גביה העדות ורعن זכרונו מהאימורות. על פי עדותו הוא הזדהה בפניו ابو בכר כשותר, ניחל את השיחה עם ابو בכר בערבית ותרגם לו את הדברים. על פי עדותו של יעקובוף כאשר תרגם לערבית את שכתב בהודעות יכול היה ابو בכר להסביר על כך לתקן או לסרב להחותם. על פי עדותו הוא רשם רק את מה שאבו בכר אמר לו וабו בכר אישר בפניו את כתוב היד שנעשה בפני חוקר ש"כ בכתב ידו. על פי עדותו לו היו נסיבות חריגות היה מציין זאת ולו נשמעו תלונות היה רושם אותן כמו שהוא מציין אם היה רואה סימנים ויזואלים. יעקובוף הבהיר שכשר שוד מגע בחקירה משטרתית הוא אדם חופשי "וזו החזרנות שלו למסור או לא למסור את גירסתו וזאת מבלי למה שקדם לכך בש"כ. אם הייתה איזה שהיה בעיה הייתה רושם כי זו חותמי כל מה רשום בעדות זו נאמר מפי החוזד". יעקובוף הבהיר כי "גס בעדותות הקודמות וגם בעדותה הזאת, הצטטי עצמי כשותר, זה הדבר הראשון מעבר לכך הם (הכוונה לנחקרים מסוגו של העד) עושים את האבחנה מי שותר מי חוקר ש"כ, הם נתקלים איתנו בהארכות המעצר והם לא יכולים לטעת בעניין הזה...".

ההודעה ת/47ד' נגבה מאבו בכר על ידי עד תביעה מס' 30 משה לוי לדבריו גבה ההודעה לאחר שהחישוד הווזר בדי העדות נכתבה בעברית אך החקירה הותנהה בעברית. בתום ההודעה הוא קרא בפני ابو בכר את הדברים וזה חתם בפניו. על פי עדותו של לוי שלא זכר ספציפית את המקרה הרי אם היה ابو בכר מתלון בפניו הדבר היה נרשם. עוד הבהיר לוי כי אין לו צורך להזכיר אם הזדהה כשותר ממש שזו חובתו והוא עשה את זה עם כל חשוד. בהתייחס לקשר שבין החקירה שלו כשותר לזכונות הדברים המוגשים לו מהשב"כ הסביר כי חקירתו עצמאית והוא מתייחס לכך "רק עקריו דברים ואם חשוד אומר שלא היו דברים מעולם זה מה שירשם בסופו של דבר כלומר מה שהוא אומר זה מה שירשם".

ההודעות ת/47ה' ות/47ו' נגבו ע"י עד מס' 36 משה משה. היה שabo בכר טען לפניו בין השאר כי הודהותיו נגבו בלחץ האש"כ הרכיב משה דבריו (לאחר שהתוועת המלומדת ואף הפניו תושמת לבו לטענותיו של ابو בכר) לא רק על הדריך בה גבה ההודעות אלא גם על אופן חקירתו את ابو בכר אל נוכח חקירה קודמת שנרכחה לו ווערכת גם לאחרים על ידי השב"כ, חקירה הנעשית לצורך סיוכן וכדבריו "כשאני מקבל לידי זכי"ד חקירה שמנגע מארגוני השב"כ אני בודק את הנקודות שועלות בו מה החשדות שיש נגד אותו חשוד ולאחר מכן אנחנו כותבים את תוכן האזהרה תוכן החשדות מקרים ונסיבות וԶואים

1137/02 פח (ת"א) מטעם משרד אחים עוויס מודיעת ישראל נasser מוחמד אחמד עוויס

לראות שacky מבין את תוכן האזהרה וידע על מה הוא נחקר וזה בשפה הערבית, אני דובר את השפה הערבית על בוריה, איןני כותב ואני קורא אבל דבר את השפה הערבית, חלק מתהילך שבו אנו מקרים, אני מודיע לו שאין איש משטרה, והוא מודיע לכך שאין איש משטרה והוא עומד לתת עדות משטרותית. לאחר שאין בודק באיזה נקודות התייחסות היהת אליו בש"כ, ועל מה דיבר אני בונה את החשודות נגדו, אם זה השתיכות לארגון או החזקת אמל"ח או לחופין סיוע למבוקשים או כל עבירה אחרת, ובהתאם לכך אני מודיע גם מבחן החקירה עצמה.

השב"כ חוקר את נושא הסיכון, הוא עוסק בתחום שלו לסקל את הדבר העתידי, כלומר את הפגוע העתידי. תפקידו כחוקר משטרה הוא לעסוק בכך ורק בנושא החקירה המותיחסת לאיסוף הראיות נגד החשוד דאו, זאת אומרת שם אני חוקר אדם אני חייב לעבוד על פי דיני הראיות ולהבהיר את החוק...".

כאשר עימתה התובעת את ابو בכיר עם העובדה שההודעות נגנו ממוני על ידי שוטר ולא על ידי אנשי השב"כ ענה "לא ראייתי שוטר שאינו אדבר אליו כולם קציני שב"כ".

התרשומותנו היא שהשוטר משה אבן הודהה בפני ابو בכיר כשוטר כפי שנagara השוטרים האחרים והדברים שנמסרו בהודעות שבגו משה והשוטרים האחרים (יעקובוב ולוי) נאמרו להם מפיו של ابو-bacir מרצינו הטוב והחופשי ואין הן תוצאת התנהוגותם של חוקרי השב"כ כלפיהם.

הנאם ובא כוחו לאחקור את השוטרים בחקירה נגדית גם לא ביקשו לזמן את אנשי השב"כ ערכיו זכרונות הדברים לחקירה. הנאם ובא כוחו לאחקור בחקירה נגדית את העד ابو בכיר במטרה לחזק גירושתו כי ההודעות נגנו ממוני באמצעות פסולים.

המנועות זו אמנס אינה יוצרת חזקה לפיה גירושת השוטרים היא הנכונה אולם היא מוסיפה ומחזקת את התרשומותינו בדבר מהימנות עדותם של לוי יעקובוב ומשה. בנסיבות דן, קרי המונעות מכך ומכמותית של הנאם ובא כוחו – כפי שהדגינו פנויו לא אחת – מחקירה נגדית או מזימום של עדים רלבנטיים, אשר לא ניתן לשקלה על רקע עדויות סותרות אחרות שמיילא לא הובאו. אנו מעדיפים עדותם על הדרך בה ניתנו אימרות החוזך של ابو בכיר על פניה גירושתו של האחורה (עין ע"פ 38/61 משה בן דוד יצחק נ. הויומיש פד טז 514 וע"פ 639/63 אסלן נ. מ"י פד לד (3) 561 ע"פ 90/2603 אלף נ. מ"י פד מה(3) 799).

בכל מקרה כמו שנקבע בע"פ 242/85 חזן נ. מדינת ישראל, פד מא(1), עצם העובדה כי אימרות נאש במשטרה אינה קבילה במשפטו שלו אף הוראת סעיף 10 (ודוק, לא קבעו שנטעורה אפשרות כזו). אחרבו נדונ עניינו של שותפו על פי הוראת סעיף 10 (ודוק, לא קבעו שנטעורה אפשרות כזו). אמורתו של ابو בכיר שניתנו במסגרת ההודעות ת/47 עד ו' הוכחו במשפט ומשתקיימו כל תנאי הסעיף 10(א) לפקודה אנו מקבלים אותן כראיות קבילות.

אנו מעדיפים את אימרותו של ابو בכיר על פניה עדותו בבית משפט. בהתיחס למრבית השאלות המפורטות את מעשיו של ابو בכיר יחד עם הנאש הפנה ابو בכיר את התובעת הנכבד לנאש היושב מולו, נאש אשר בחר כאמור שלא לחקור בחקירה נגדית את ابو בכיר או כל עד אחר. וכך ابو בכיר ייש. מפניה להודעה מס' 3... שס שאלות מתי התחלה את הפעולות הצבאים שלך וממי גיס אותך לפעולות הצבאים ואמרות שבתחילת שנת 2001 הייתה בبيתו של נאש עוויס במחנה הפליטים בלביה ואז נאש עוויס הציג לכך להתגיים לגודו חלי אל אקצא לפעולות צבאים וחסכנות.

ת. הדברים האלה לא נכוןים ואתם יכולים לשאול אותו הנה הוא פה...
 ש. מפני להודעה מס' 4... אתה הצעת לנאסר עוויס במחלך הפעולות שלכם לעשות פגוע בבית החולים תל השומר בישראל
 ת. אין דבר כזה תשאלו אותו
 ש. תכננתם את כל הפרטיהם ואפלו השיבו מפה של האזרע, ובסיומו של דבר נאסר אמר שצורך לחכות קצת, שזה עוד לא הזמן המתאים
 ת. אין דבר כזה. את יכול לשאול אותו
 ש. מפני לעמוד ב... עוז אחד מהתקדים שלך היה לסייע לנאסר עוויס לגייס עוד פעילים מוחבלים לפעולות הצבאים שייעורו להוציאו אל הפועל פגועים
 ת. לא היו דברי אלה הנה הוא תשאלו אותו...
 ש. הייתה מדווח לנאסר עוויס כל פעם על מוחבל שנודע לך שרוצה לעשות פגוע
 ת. פעם ראשונה אני שמעת את הדברים האלה בנוסך לכך הדברים האלה הם של השבך נאסר נמצא בה תשאלו אותו".

אל מול השאלות האלה שהפנתה התובעת לאבו בכר וזה הפנה אותו מצדו לנאים, לא הצב הנאשם גירסה מטעמו ונוטרנו עס אותו הודיעות אשר בהודעותיו ועם הודהתו לעינו הפקואה של שופט המעצרים שראוי לחזור עליה כאן "אני מאשר אמריתות וכוננות האימרות וההודאות שמסורתית בחריפות בערבית קראתי אותם וחתמתי עליהם. נכון שהייתי מעורב בכל המעשים והפוגעים שהודתי עליהם "כל אחד והתקיד שלו" אני מתנגד להארצת המצער המבוקשת".

נזכיר כי הנאים עצמו מספר ביחס ליاسر ابو בכר בין היתר את הדברים הבאים (עיין הودעת הנאים ת-6) "אחרי פרוץ אינטיפאדת אלאקזה התגיים ליاسر ابو בכר לכתאב שהדואא אל אקעה וביקשתי מייסד שישתתף עימנו בפיגועים ויاسر הסכים להצעה ומסרתי לו נשק מסג M-16... ויאסר ביצע פגוע ירי מהנשק שמסורתית לו הפגוע היה לעבר רכב ישראלי בכביש העוקף מזרחה לשכם ועל פי דברי יאסר לא פגע ברכב" ובתשובה לשאלת באיזה פיגועים נוספים היה יאסר מעורב בשם כתאב שהדואא אלאקזה "פיגוע חרדה שבוצע על ידי סיעד רמדאן... פגועים שבוצעו באיזור שכם...".

עובדות אלה לכשעטמן סימן מובהק לאימרות האימרות שניתנו במשפטה ולכך שיש להעניק להן משקל ניכר.

סימן נוסף לאימרות אימרותיו מצאנו בנסיבות הסותרות של העד ابو בכר שנמסרו בבית המשפט לגבי אימורה אחרת אשר על פי אימרותיו נשתה בכתב ידו. המזכיר בכתב יד בערבית לגבי נשאל ابو בכר בהודעתו ת/47 א' גיליון מס' 4 את השאלה "אני מציג בפניך כתב יד בערבית (סה"כ עשרה עמודים בכתב צהוב אותם קיבלתי מהמכינה "באסס") האם זה כתוב ידו?"
 ת. כן זה כתב ידי ואני כתבתי את מה שספרתי לך עכשו בעדות"

בעוד לשאלת שנשאל ע"י התובעת "ש. אני מציגה לך הודהה שצמודה להודעה מס' 15.4 שזו הודהה בכתב ידו 10 עמודים". ענה "הם מכתבים לאנשים בכתב על כורחם. תעמידו אותם לדין לא אותנו" הרוי

מדינת ישראל נאסר מוחמד אחמד עוויס

פ"ח (ת"א) 02 1137/

לשאלת "ש. זה לא כתוב היד שלו" ענה "זה הכתב של קציני השבי'ם הם כתבו את הדברים האלה" ובדרך אף ענה על שאלות דומות "ש. אלה דברים שאתה כתבת בעצמך ת. כנספה עליך תה או כשאתה ארבעה חמישה ימים לא אוכל ולא שינה אז אתה אומר את הדברים כדי להתפטרו, ש. אתה את הדברים האלה כתבת ת. יש לי עוזיד אטס צרייכם לראות איך השבי'ם נהוג עם אנשים ש. אתה מזוהה את כתוב היד ת. אני לא רוצה לענות לך את מתנהגת כמהם וצועקת עלי (עונה גם בעברית וגם באנגלית)"

סיכום ביניים

חזרנו וברנו שככל הכללים החיביים להתקיים בטרם יוכשרו כראיה אימרות ארבעת שותפי הנאים מחוץ לכוטלי ביהם"ש במסגרתו של סעיף 10א לפקודת הראות נתקימו (ובכלם הוכחת האימרות במשפט מתן החזדנות לנאים לחזור את העדים, השאלה אם העדויות בבית המשפט שונות באופן מהותי מדברים שנרשמו בהודעות)

שקלנו בדבר בזירות המתחייבת ואנו מעדיפים את אימרותיהם של ארבעת העדים שותפיו של הנאים המזויות בהודעותיהם במשטרה על פני עדותם במשפט.

עדות הטעונה תוספת כלשהי תוכל לשמש כשלעצמה ותוספת מכל סוג שהוא לעדות אחרת הטעונה תוספת. על כן, אימרות ארבעת השותפים יכולות להוות "דבר מה" נספ' להזיות הנאים מחוץ לכטלי בית המשפט.

(עוין, קדמי על ראיות חלק ראשון וכן ע"פ 6147/92 מ"י נ' יוסף כהן, פ"ד מה(1) 62; ע"פ 6214/94 מ"י נ' פלוני דינים עליון כרך לח 665; ע"פ 5249/98 מ"י נ' מירילאשווילי, פ"ד נג(3) 550).

על כל אחת מהאימרות ובכללן אימרות שניתנו על ידי חלק מהארבעה בכתב יד – עליהם יש להשיקף חלק אינטגרלי מאותן ה Hodutot בהתאם (עוין ע"פ 6411/98 מנבר נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(2) 150) – ניתן להסתמך כראיה תומכת בדמota "דבר מה" נספ' לראות אחרות שהובאו נגד הנאים בדמota הodiaiotio הוא.

שותפים לנאים ובהתאם להוראת סעיף 54א(א) לפקודת הראות נדרש למצוא "דבר לחיזקה" של עדותם.

נדרש לנו דבר לחיזוק אף בהתאם להוראת סעיף 10א(ד) לפקודת הראות המורה לנו כי לא יורשע אדם על סמך אימירה שנתקבלה לפי סעיף 10א לפקודת הראות "אלא אם יש בחומר הראות דבר לחיזקה".
mbhikhet אופיה של דרישת הדבר לחיזוק (המושג זהה בהקשר לשני הטעיפים דלעיל) מדובר בתוספת ראייה מאמנתה להבדיל מראייה מסבכת. הדבר לחיזוק אינו חייב להיות ראייה עצמאית ויכול הוא עלות מן העדות הטעונה חיוך.

דבר לחיזוק זה נמצא לנו מעל ומעבר לדרישת בריאות מסבכות שבאו ממקור עצמאי ונפרד והן:
הודאות המלאה של הנאים בפני שופט המעצרים
אימרות כל אחד מארבעת השותפים בהתייחס לאימרות רעתו ובהתאם.

פ"ח (ת"א) 02 1137/02

מדינת ישראל נاصر מוחמד אחמד עויס

שתיקת הנאש וheimerתו מהheid במשפט שבאה על רקו האמור לעיל ועל רקו הינה שבחר הנאש (עליו עמדנו בפתח הדברים) שהיא לכשעצמה ראייה המגיעה לכדי ראיית סיוע על פי סעיף 162 לחוק סדר הדין הפלילי תשמ"ב-1982 המשמעו כי "המנעות הנאש מהheid עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע".

מאחר ונמצא לנו קורפוס דילקטוי (ראייה עדויות ע"ת מס' 1 תני"צ משה ולדמן, ע"ת מס' 2 תני"צ אהרון פרנקו, ע"ת מס' 3 נצ"ים חגי דותן, ע"ת מס' 4 תני"צ אורי ברלב, ע"ת מס' 8 אוריאל אליהו, ע"ת מס' 9 סמ"ר שי כהן, ע"ת מס' 10 ג.מ, ע"ת מס' 11 ליאון גורנשטיין, ע"ת מס' 12 קונסטנטין קרדשוף, ע"ת מס' 13 עדי מרוז, ע"ת מס' 14 בן מעים חנן, ע"ת מס' 15 נעם גבאי, ע"ת מס' 16 רס"ר רמי מלכה, ע"ת מס' 17 אפי ימין, ע"ת מס' 18 סנ"צ פריד גאנס, ע"ת מס' 19 טל ורמותי, ע"ת מס' 20 רפ"ק יהודה פרץ, ע"ת מס' 22 ABI BEN עמי, ע"ת מס' 24 שמעון לוגאסי, ע"ת מס' 26 אסף אולאי, ע"ת מס' 27 עמר שר והומוגנים וכן עד תז' 4 כולל, תז' 21, תז' 21א, תז' 24 עד תז' 37 כולל, תז' 48, תז' 52 עד תז' 77 כולל, מאחר והנאש לא הבהיר את עצם מסירת החודיות בפני גובי הודעתו או בפני שופט המעיצרים הנכבד. מאחר והנאש אף חזר והודה בפה מלא ובנפש חוצה בפני שופט המעיצרים בכל המעשים שוחחו לו וכן הבנת מעשה זה ומماחר ומכאן כי משקלו הפנימי של הודעתו גבוהה, קטן בהתאם המשקל הנדרש ל"דבר מה" הנוסף לשם אימונות.

והנה, גם בעניין דבר המה הנוסף (אשר מבחינת מטרתו לא בא אל להראות שהנאש לא בדה בדברים מלבו ועל כן לא נדרש בגדיר ראייה מסוימת המסביר את הנאש דווקא ודי בראייה מאשתר), מצאנו כי הוא בעל משקל של ממש ועונה במקל לדרישה מוגברת ומחמירה בהיותו מסך את הנאש בביצוע העבירות המוחשות לו, בא מקור נפרד ועצמאי ומתייחס לנקודת ממשית השנויה במחלוקות.

עבירות בנייגוד לפקודת מניעת טרור וקשירת קשר

בהתאם להכרזה לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948, נקבע כי התנאים הוא "ארגון טרוריסטי" כהגדרת סעיף 1 לפקודה (ילקוט הפרסומים (תש"ב), עמ' 800 מ-01.12.2001).

עפ"י חותת דעת מומחים אשר הונשו ללא התנגדות הנאש וסנגורו (ת/50/ת/51) הרי (בין השאר) "למן ראשית האירועים האלימים ב"שטחים" שהחלו בספטמבר 2000 נטלו הי"תנוזים" תפקיד מרכזי וmóvel בבצעו פעילות טרור. פעילי הארגון ביצעו פיגועים במקומות שונים לרבות פיגועי הרג המוני בשטח ישראל ובאיו"ש... התארגנות הטרור של התנוזים ברצועת עזה ואיו"ש (שליעיתם חברו אליהם גורמים נוספים בשטח) החלו לשימוש (נובמבר 2000) בכינוי "גזרי חללי אל אקצא" ("כתאב שהדא אלאקצא") במיוחד לצורך קבלת אחריות על פיגועים ביעדים ישראלים..."

במהלך העימותים האלימים קיבלו "הגזרדים" אחריות על פיגועים רבים שבוצעו במקומות שונים ב"שטחים" ובתחומי הי"קו הירוק" בכללים פיגועים קטלניים. התארגנות הטרור של ה"גזרדים" אחראיות לפחות פיגועי ירי ומטען בצרירים העוקפים באיו"ש ולעתות פיגועי הרג המוני בשטח ישראל בהם נהרגו עשרות ישראלים... המאפיינים המרכזים של פיגועי הרג המוני כוללים התמקדות המפוגעים במקומות הומי אדם (מרכזו ערים ומתחמים ציבוריים המהווים מקור מושכה לציבור הרחוב דוגמת בת יקפא ומסעדות, תחנות אוטובוס ומרכזים מסחריים וכו') והוצאה לפועל של פיגועי התאבדות (באמצעות חגורת נפץ, או מטען שנושא המפוגעת עם הניגע ליעד) ופיגועי הקרבה (פיגוע ממנה סיכון המפוגע להמלט קלושים במרחב הפוגעים במתווה זה עשוים מבצעיו שימוש ברו"סרים מסווגים שונים) בהם נהרגו עשרות רבות של ישראלים...".

הנאש סיפר בהודותו כי "אחורי פרוץ אינתיפאדת אלاكزا התחלתי בביצוע פיגועים נגד מטרות ישראליות מפאת הכיבוש לאדמה הפלסטינאית... לאחר מכן החלתי לבצע פיגועי ירי ופיגועים נוספים נגד מטרות ישראליות בגדה ובתוך הקו הירוק, הפיגועים שבוצעו אותם הם כדלקמן: -

"1. ביצעתי פיגוע ירי לעבר עמדת שמירה על הצבה הירושלמי לייד קבר יוסף בשכם וזה היה לפני יציאת הצבה מהAKER שבועיים לערך

2. ביצעתי ירי לעבר עמדה צבאית בהר גרייזים בשכם...

3. ביצעתי ירי לעבר רכבים צבאים בקרבת מחנה חוראה לייד שכם

4. ביצעתי ירי לעבר רכבים צבאים בקרבת שכם מהצד המערבי בקרבת זאתה

5. מסרתי לשני אנשים רימוני יד על מנת לבצע פיגוע בירושלים

6. מסרתי נשקים לביצוע פיגוע בתנניה...

9. אני מסרתי נשק לביצוע פיגוע בחדרה

10. אני מסרתי נשק לביצוע פיגוע ירי פיגוע הקרה שהיתה אמורה להתבצע בחדרה אך הפיגוע לא הצליח והאנשים נהרגו בקרבת אקה אלגרביה

11. סיפקתי לسعد רמדאן נשק לביצוע פיגוע התאבדות בתוך ירושלים

12. סיפקתי לעבד אלסלאם חסונה נשק לביצוע פיגוע התאבדות בתוך חדרה

13. סיפקתי לעבד אל רחמאן עבדאללה שני מטענים + קלצ'יניקוב...

14. סיפקתי למגדי חלוס מטען נפץ שנייה אותה בדרך... לעבר סיור ישראלי".

הנאש ענה לשאלות הבאות כדלקמן:

"ש. בשם מי הייתה מבצע את הפיגועים שציינת לעיל

ת. בשם כתאב שוהדא אלاكزا שהוא משתייך לפת"ח.

ש. מי אחראי על תנועת הפתח

ת. אסור ערפתה האחראי ויור תנועת פתח

ש. מי אחראי על תנאים פתח

ת. מזמין תנועת פתח בגדה המערבית מרוואן ברוגוטי...

ש. למי משתייכים שוהדא אלاكزا

ת. שוהדא אלاكزا משתייכים לתנועת פתח ול坦נים פתח

ש. מה הקשר שלו למזמין תנועת פתח בגדה המערבית מרוואן ברוגוטי

ת. הקשר שלו למרוואן ברוגוטי מזכיר תנועת פתח התחליל בשנת 1992 כשהתגוררנו באותה שכונה באמאן בעת שגורשנו על ידי השלטונות הירושלמיים ומרואן חזר לגדה בשנת 1994 לערך ואני חזרתי בשנת 1995 וכשחזרתי לגדה התאחדו הקשרים עם מרואן והייתי נפש עם מרואן במשרד תנאים בשכם. ורק הייתי נפש עמו במשרד ברמאללה ואחורי פרוץ האינתיפאדה אלاكزا המשכתי להיות בקשר עם מרואן ברוגוטי והיינו מארגנים הפגנות בשם תנאים פתח והכרזים היינו מפיצים בשם ועדת התיאום (הארוגונית) (אלפסאל) ואחוריים בועדה יוסף חרב ומרואן ברוגוטי חבר בועדת התיאום העליונה ומהועדה העליונה היו מנהים ועדת התיאום הארגונית (אלפסאל)..."

פ"ח (ת"א) 02 1137/02 מדינת ישראל נאסר מוחמד אחמד עוויס

ש. מי היה מממן את הכספי לביצוע פיגועים נגד מטרות ישראליות
ת. היה מממן אותו בכספי אנשים מתנאים פתח בגדה ובלבנון
ש. מי הם האנשים שמיימו אותו בכספי לקניית נשק על מנת לבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות
ת. לקחת ממאגד אלמיצרי 12,000 שקלים וכן לקחת מעצם ابو בכיר 8000 שקלים כהוצאות וקבלתי
מומניר מkad חלבנון קיבלי 50,000 דולר
ש. במה עסוק מאגיד אל מצרי
ת. קצין במשטרת הפלסטינינית בשכם וחבר בפתח
ש. במה עסוק עצם ابو בכיר
ת. אחראי תנועת פתח בשכם ומשתיך למראן ברגותי
ש. במה עסוק מוניר מkad
ת. אחראי פתח בלבנון ומשתיך ליاسر ערפאת
ש. האם היה קשור בין לבין מראן ברגותי
ת. הייתה בקשר עם מראן ברגותי כל הזמן
ש. האם מראן ברגותי היה יודע שאתה מבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות
ת. כן ידע ושמי אף פורסם בעיתונות ובטלביזיה וברדיו והייתי משוחח עימו מדי פעם וכשהמצב
הפוליטי היה מדרדר ורע לנו היה מבקש שנמשיך בפיגועים וכשנפגש שמעון פרס ועומרי שרון עם מנהיגים
ברשות התקשר אליו מראן ברגותי וביקש שעצור את הפיגועים ואני השבתי לו שאעשה זאת ובאותה
תקופה היה זיני באיוור ומראן אמר לי שעדיין מאחר והגנאל זיני נפגש עם מנהיגים ברשות שלא נבצע
פיגועים בשם זהה אלאקזה ויש לצין שהתקדמו בשיחות לא בוצעו פיגועים
ש. מי היה מממן את עצם ابو בכיר שהיה מממן אותו בכספי לקניית נשק
ת. עצם ابو בכיר היה לוקח כסף מתנות פתח מהתקציב שהוא מאשר יור תנועת פתח יاسر ערפאת
ש. מי היה מממן את מאגיד אל מצרי שהיה מממן אותו לקניית נשק על מנת לבצע פיגועים נגד מטרות
ישראליות
ת. מאגיד אל מצרי סיפר לי שהוא לוקח כסף מראן ברגותי ומאגיד היה מודע לכך והשתתף עמי
במספר פיגועי ירי נגד מטרות ישראליות...
ש. האם מראן מממן אותו בכספי באופן ישיר
ת. כן מממן אותו מראן ברגותי פעמים באופן ישיר בפעם הראשונה הTHR לאי באמצעות הפקדה בבנק
3,000 ש' ובפעם השנייה הTHR לאי דרך הפקדה בבנק 5,000 ש'
ש. האם מראן ברגותי ידע שאתה מבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות
ת. כן ידע וכפי שציינתי לעילשמי אף פורסם בעיתונות והשלטונות הישראלים מסרו לרשויות
הפלסטינינית שאני מבוקש בגין פיגועים ושמי גם פורסם בעיתונות העברית ובעיתונות המקומית בגדה
וברצועה
ש. האם מראן ברגותי סייע לך במימון כסף פרט למה שהזכיר לעיל
ת. כן פעם קיבלתי ממנו שיק על סך 2,300 ש' מאושר על ידי היור ערפאת...". (עיין הودעת הנאשס ת/5).

עוד ענה לשאלות (עיין הودעה ת/6) כדלקמן:

פ"ח (ת"א) 02 1137/

מדינת ישראל י נאסר מחמוד אחמד עוויס

"כן היו לי מספר כינויים במהלך ביצוע הפיגועים כמו אלעם אלתאגי אלכבר... וכן לחתמי... שני טילים טנק יננים על מנת להוציא מהם את החומר נפץ ו Ashtonush בחומר למטען נפץ ובמטען השתמשתי על כביש העוקף בזאתה... ואני גייסתי אותו (הכוונה לאדם בשם לוי עוזה) לכתאב שוהדא אל אקצא לפני חמודים לערך והמטרה מגויסו לשוהדא אל אקצא על מנת שישיעו לנו בפיגועים באזורי ירושלים ושיכניס מתאבדים (מוסתשאים) לירושלים ואני גם כן ביקשתי מלוא שילמד אותנו ייצור חומר נפץ יותר חזק מהחניכים שהשתמשנו בו ולוי השביר ליטלפון כדי ממייצרים חומר (אוסאלעב) והשבתי לו שאנחנו יודע ליציר אוסאלעב. ולפני חדש וחצי לערך ביקשתי מלוא שיבדק דרך להכנת מתאבד לירושלים... ותפקידו היה לתאם בין מחמוד ולוי על מנת להכניס את המתאבד לירושלים והפיגוע הזה בוצע אף לא הצלחה מאחר ושורטטים ירו לעבר המתאבד לפני הביצוע... ונגזי חוסיני ביקש ממי שיאסכים לקבל שיחה מdad ואחרי מסטר ימים התקשר אליו מוניר מקדח המכונה ابو חוסיין וביקש שנמשיך ביצוע פיגועים והצעיל לי מימון כספי ואני הבעתי את הסכמי ומסרתי לאבו חוסיין מסטר חשבון הבנק שלי בבנק ערב ב声称 על מנת שיעביר לי כסף ואכן ابو חוסיין העביר לי כסף שעםם לערך והפקיד 3,000 או 5,000 דולר..."

ש. מה עשית בסוף שהעביר לך מוניר מקדח

ת. לשם ביצוע פיגועים... על פי הסיקום עמו היה ממון אותנו בסוף לביצוע פיגועים ואני הייתה מודעת לו אודות הפיגועים במהלך השירות שניהלה עמו באמצעות הטלפון והאינטרנט... שוחחת עמו אודות הרבה פיגועים... ודיווחתי לו גם כן אודות פיגוע התאבדות בירושלים ובחדרה שביצענו..."

ש. איזה קשר צבאי היה ביןך לבין יאסר ابو בכיר

ת. אחרי פרוץ אינתיפאדת אל אקצא התגניס יאסר ابو בכיר לכתאב שוהדא אל אקצא וביקשתי מיאסר שישתתף עמו בפיגועים ויאסר הסכים להצעה ומסרתי לו נשק מסוג M16 ויאסר ביצוע פיגוע ירי מהנשק שמסרתי לו. הפיגוע היה לעבר רכב ישראלי בכביש העוקף מזרחה לשכם ועל פי דברי יאסר לא פגע ברכב..."

ש. האם היה קשר ליאסר עם מתאבדים

ת. כן אני ויאסר עבדנו יחד לשולח מתאבדים עם מחמוד אלטיטי ומחמד ابو חדר... ובמידה והיינו נוקקים לדבר מה כמו צילום המתאבדים או הפצת כרוזים הינו נעזרים ביאסר ולפני כניסה הצבע לשכם כשבועיים ביקשתי מיאסר שינסה להשיג חגורת נפץ לממתאבד על מנת לבצע פיגוע בתוך ישראל ויאסר אכן הביא תגורת נפץ ומסרנו אותה לממתאבד שנסע עם אדם אחר לביצוע פיגוע בישראל וכשהגיע לבאקה אל גרביה ירו חילילים לעברו ושניהם נהרגו... מה סוג הרכב שנשען בו המתאבדים

ת. לא ידוע לי אך מסרתי לאחמד 3,500 ש"ל מנת שיקנה רכב גנוב להעברת המתאבדים ומחמד נסע עם לטול כרם והראה להם את הדרכ ווחר ברכב ציבורית..."

ובחוודעתו ת/7 בתשובה לשאלות :

"... ומחמד פנה אליו בעניין זה מאוחר ואנחנו חוליה צבאית ואני הבעתי את הסכמי לפיגוע זה... יש לציין שאחמד ابو חדר פנה אליו כי אני אחראי כתאב שוהדא אלאקצא... ואחרי שמעתני ברדיו שנרגנו התקשרתי לכלי תקשורת והודיעתי להם שהפיגוע בוצע על ידי כתאב אל אקצא... אך כשהודעתו שאנחנו לוקחים אחריות על הפיגוע מחמד אמר לי את השמות... כן היה לי קשר בפיגוע הירי בנתניה שבוצע על ידי מתאבדים שלא ידועים לי שמותיהם ולפני הפיגוע הזה ביומיים התקשר אליו אחמד ابو חדר ואמיר לי שביבולתו להכניס שניים לירושלים על מנת שיבצעו פיגוע התאבדות ואני פניתי למחמוד טיטי ושאלתי אותו באם הוא יכול להכניס מתאבדים והסביר לי בחיקב ואני מסרתי לאחמד שני רימונים ומחמוד טיטי מסר להם שני נשקים מסוג M16 ואחמד ابو חדר צילם אותם והסביר להם על הפיגוע... ואחרי מסטר שועות שמענו בטלוויזיה שהיו חילופי אש בין המתאבדים וכוחות משטרה ליד בית מלון בנתניה ואזרחים

ושוטרים נפלו בפיגוע ונהרגו שניים ושניים אחרים נהרגו על ידי המשטרה והתקשרתי לכל התקשורת ולקחתי אחריות על הפיגוע...".

ובהודעה ת/8

"ש. האם היה לך קשר עם עבד אלכרים עוויס ת. כן... ואני יצרתי איתו קשר וביקשתי ממנו שיבצע פעולות צבאיות... ש. מה עשה מוחמד במתעניינים שמסרת לו ת. לפיגועים ולא זכור לי היכן בוצע הפיגועים. ש. האם אתה מכיר אדם בשם מגדי סמיר חילוס ת. אני מכיר אותו... ביקש ממני מטען נפץ על מנת לבצע פיגוע נגד סיור צבאי ישראלי ואני הסכמתי לך ומסרטתי לו מטען שקיבلت... ש. האם אתה מכיר אדם בשם חאטםabo חדר ת. ... ואני לחתמי מחתם באמצאות אחמד כעדים אקדמיים וכעירים רובה קלצ'ינקוב... ו- M16 ותמורת האמל"ח הייתה משלם מכספי...."

במסגרת הودאותו של הנאשם לפני שופט המעצרים וכעולה מהعبירות המוחוסות לו בבקשת להארכת פקודת המעצר (ת/23) הודה הנאשם בחברות בארגון עווין "כתבב שהודה לאלאקה" השיק לתנאים פט"ח, בהשתתפות בפיגוע ירי לעבר מטרות ישראליות באזור שומרון, במערכות בגין מותאדים ושליחתם לתוך ישראל, מותאדים שביצעו פיגוע רצח כמו כן הודה בגין פעלים נוספים לביצוע פיגועים וביצור חומר נפץ ומטעניים.

עד התביעה אחמדabo חדר מספר בהודעתו ת/12 "אני מודה שבמהלך חדש אפריל משנת 2001 הוצע לי ע"י נאץ עוויס להתגייס לכתבב שהודה לאלאקה והסכמתי להצעה זו ומאו אני חבר פעיל בארגון שהודה לאלאקה השיק לתנאים פט"ח וуд היום הזה ולאחר שהצטרטפי לארגון תנייל נאץ עוויס ביקש ממני להפיץ כרוזים בשם שהודה לאלאקה וכן עשית את זה... ואחרי זה התחלתי להיות מעורב בפעולות צבאיות השתתפות בפיגוע ירי לעבר הצבא והשתתפות בהנחת מטעני חבלה והשתתפות גם בהקמת מוס' מותאדים ושליחתם לתוך ישראל לביצוע פיגועי התאבדות... נאץ עוויס הינו תושב מחנה בלאטה כבן 29 שנים ומוכונה אל חאג' רוק והוא אחד האחראים בכתבב שהודה לאלאקה ושימש כאחראי שלי בארגון ונאץ עבד בביטחון הלאומי בשכם ומשתיך לתנאים פט"ח... חברי הקבוצה שאליה הцентрתי בשוהדא לאלאקה הם 1. נאץ עוויס- שימוש כאחראי על כתאב שהודה לאלאקה..."

בהודעה ת/13 מספרabo חדר "אני מודה שבמהלך חדש מוך לפני כחודש ביקש ממני נאץ עוויס להוביל מותאדים משכם... ברכב מסווג פונטיאק גנוב שקיבلت אותו מנאץ... אני הודיע לך אמר שהני יודע לี่יצר מטענים ולכון לחתמי אותו לנאץ עוויס למחנה בלאתה וביקשתי מנאץ שישדר לו שני מטענים ואז נאץ התקשר למוחמד טיטי... וכעבור שעה מוחמד טיטי הגיע והביא עימיו שני מטענים... ואחרי זה אמר קיבל את המטענים וכל אחד החל לביתו וכעבור שלושה ימים שבעת פיגוע נגד ניפ צבאי... ומאחר וסעדי פנה מס' פעמים לנאץ הודיעתי לנאץ עוויס שאישר לי להמשיך ולתכנן פיגוע התאבדות עbor סעדי ולכון פנשתי את סעדי והצעתי לו לבצע פיגוע משולב... וכעבור שבוע חזר סעדי ואמר לי שהוא מסכים

להצעתי אך בתנאי שהצטרפו אליו שני חבירוعلاא ומحمد חמודה אז פניתי לנאצר והודיעתי לו את בקשו של סעדי לנאצר הורה לי לבדוק באמ השלווה רציניים בគונותיהם לבצע פיגוע התאבדות... לאחר שאימנתי אותו ביריה ב M16 צילמתי בודיאו בביתי אתعلاא ואת סעדי ביחד כשל אחד מהם מוחזק M16 ומאחוריים דגל פלשתין ודגל שהודה לאלאקה וسعדי קרא את הצעואה שנאצר עוויס של אותה... ובאותו יום דיווחתי לנאצר עוויס שברשותי מתאבד ואז נאצר ביקש לפגוע את המתאבד הזה ולמחור לחתמי את מגדי לסטודיו בשכם להצטלם ומשם לbijתו שלנאצר עוויס והשארתי אותו שם וכעבורה יומיים נאצר ביקש ממני לרכוש רכב עם לוחית זיהוי ישראלי ואכן קנייתי רכב מצובשי שחור גנוב תמורה 3500 שקל... את הכסף עבור הרכב קיברתי מנאצר עוויס אחורי שקניתי את הרכב הlatent לביתו שלנאצר עם הרכב ושם נפשתתי עם נאצר ועם מגדי... הופתעתני שישנו אדם נוסף בשם פתח עמרי... ואז נאצר עוויס סיפר לי כי שני הניל מגדי חנפער ופתחי עמרי עומדים לצאת לפיגוע התאבדות בישראל ואז נאצר מסר למגדי שנק מסוג M16 ולפתחי מסר שני רימוני יד... לפני שנה בערך ביקש ממני נאצר עוויס ל��ות לו שני שקים של דשן כימי לצורך ייצור מטעןיהם... וקניתי... ומסרטוי אוטם לנאצר עוויס לצורך הכתנת מטען חבלה... לפני שנה קניתי שני רובים מסוג M16... את הכסף עבור הנשקים האלה קיבלתי מנאצר עוויס...

ש. מהיקן הייתה מתקבלת הצעאות לפעלויות הצבאיות

ת. מנאצר עוויס ששימש האחראי עלי מטעם שהודה לאלאקה"

ובהודעה תואן "זהה תכנון של מבצעי הפיגוע התאבדות בתוך התנהנה המרכזית בחרה בך שאני זיויד... ונאצר עוויס העלינו רעיון שנשלח מתאבד או שניים שיבצעו פיגוע משולב של ירי ולאחר מכן פיצוץ המטען שייהיה על גופם ובכך התוצאה הינה גדולה ותגרום למותה המוני ונאצר עוויס לקח על עצמו גויס המתאבד ואני לחתמי על עצמי למצוא ישראלי שיישע בהכנות המתאבד לישראל... ובסיומו של דבר לא הצלחנו להוציא פיגוע זה אל הפועל... זיאד עצעה סיפר לי... שהוא הבחן במס' דתים שמדוברים בבית הכנסת ביום בקה אלגרביה לחרה והצעע לי שנארגן פיגוע התאבדות במקום. אני הסכמתי והודיעתי זאת לנאצר עוויס האחראי עלי והוא אמר לי הולך ניקח את זה בחשבון אך בסופו של דבר זה לא יצא לפועל. בנוסך זהה אני ומחמוד טיטי ונאצר עוויס שוחחנו האפשרות לבצע פיגוע בתחנת הדלק הראשית בישראל בכך שנטמי להגעת מילilit דלק שמניגע לחלק דלק בשכם ולהניח מטען חבלה במילilit בily שהנאג יריגש מטען שמחובר לפלא פון ובלב יותר מאוחר ובעת שהמילilit חודרת לתחנת האם אז מפעלים את המטען בכך שמתקשרים לפלא פון שמחובר למטען זה היה רק תכנון ולא יצא לפועל... חשבתי שנבצע פיגוע במשרד הביטחון בתל אביב אני שוחחת עלי כך עם נאצר עוויס ומחמוד טיטי והחלנו לחפש פעילים מאומנים שיבצעו פיגוע שכזה... את הנשקים הייתי מביא מנאצר עוויס לפני כל יציאה לפיגוע..."

ובהודעה תואן "... אני בטוח שיאסר (אבל בכר) ידע שהרובים מיעדים למתאבדים שיוצאים לבצע פיגועים בתוך ישראל כי אסר הוא איש סודו שלנאצר עוויס וכי אסר הוא כותב הכרזים שלנאצר עוויס כרויות נטילת אחריות על פיגועים שתוכנו על ידי נאצר עוויס..."

העד מחמוד ידכ מספר בהודעתו תואן כי "פנה אליו מחמוד אלטיטי ואמר לי שהוא מתכוון להקים חוליה צבאית שיכת לתנאים פתיח והצעע לי להתגניש לחוליה הצבאית ואמר מחמוד שמטרת הקמת החוליה היא לבצע פיגועים נגד הצבא הישראלי באיזור שכם. אני הסכמתי לקח ובמסגרת החוליה הצבאית אני השתתפתי בעשרה פיגועי ירי לעבר הצעק באיזור שכם. והשתתפתי איתי בפיגוע הירי... נאצר עוויס כבן 35 שנה ממחנה בלאתה והוא אחראי התנאים בשכם..."

ש. מי היה מוכן ומכין לביצוע הפיגועים שבמהם אתה השתתפתי

ת. נאצר עוויס הוא זה שהיה מוכן לביצוע הפיגועים והוא זה שהיה מספק לנו את כל הנקש..."

פ"ח (ת"א) 1137/02 מדינת ישראל ני אנסר מהמוד אחמד עוויס

ובהודעה תז-404 בתחילת חודש 10 בשנת 2001 נפשתה אני ומחמוד אלטיטי עם נאצ'ר עוויס ... ושם הודיע לנו נאצ'ר למד אותנו על אופן הכתת מטבחנו חבלה לצורך ביצוע פיגועים ולספק מטענים לאחרים בתנאים פת"ח ולאחר הסכמי והסכמת מחמוד בא אליו נאצ'ר עוויס לדירה שבתוגוררים אני ומחמוד אלטיטי ברפדייה והיה ברשות נאצ'ר עוויס חומר נפץ בתוך חמש שקיות כל שקיות ק"ג והיה ברשותו בערך 10 בלוני גז בגדים שונים וחוטי חשמל וסוללות ובדירה נאצ'ר עוויס לימד אותנו על אופן הכתת מטבח ודרך הפעלתם כמו כן לימד אותנו נאצ'ר על אופן הכתת חומר נפץ מהחומרים 1. דשן חקלאי אשלגני 2. גופרית 3. פחם...נאצ'ר עוויס מספק לנו את החומרים הדורשים להכנת המטענים... הדירה ברפדייה שימשה להכנת חומר נפץ והמטענים... המטענים שהכינו הינו מוסרים לאנשים מתנאים לצורך ביצוע פיגועים צבאים נגד מטרות ישראליות בגדרה המערבית...."

ב Hodutn HaRoshona Mrsat Shanatz Uvivis HaOz Zeh Shaiha Matkan BiZuot HaPigouim
Vehiya Achrai Ul Tenzim Pativah Bshem HaAm Atah Hiyah Modi'U Lenatz Uvivis Aodot BiZuot HaPigouim Shabat
HaShatfut HaPigouim Shbouzu Ul Yidi Achrai Shlik Hya Kshar Atem BMasgerot Tenzim Pativah
T. Kon Ani Vochmod AlTutu Hiyu Modi'Uim Lenatz Uvivis Aodot Kl Pigu Shbici'utu Ul Pigouim Shbouzu Ul
Yidi Nofsim HaYin Bkshar Atem ...

ש. האם היה לך קשר עם מרוואן ברגותי
ת. לא היה לי כל קשר עימיו היה לנצר עוויס קשר עימיו עם מרוואן ברגותי והיה מודיע אודוט ביצוע
הפיגועים שבוצעו נגד מטרות ישראליות..."

ובהודעה ת-040 " לאחר היפויו בהתקנות גדרונים חדש הגע אליו כמאל אבואר וביקש ממוני הרובה M16 אשר לחתתי אותו מהשומר שרצתי בגדעונים ואני נתתי את הנשק לכמאל אבואר לשימוש בו בפיקודו והוא חזר לי את הנשק לאחר יום ולא סיפר לי מה עשה בנשק ורוצה להוציאו כי נוצר עוויס ללח ממוני את נשק M16 פגומים בכך שישתמשו בו פעלי התניזים ובחודש 2001 ללח ממוני נוצר עוויס את הנשק בשל הנחת מטען... שביצע אותה אבושהדי פעל כוח 17 ... בחודש 10/01 ללח ממוני נוצר עוויס את הנשק בשל ירי נקודה צבאית ... "

העד אחמד ברוגוטי מספר בהודעתו תואצנאי י"ש. למה התקשרת לנוצר עוויס ת. כי הוא האחראי על שהודה אלאקה והוא עושה דברים כאלה אני שאלתי את נוצר עוויס אם יוכל לעזור לי בכך שיביא לי מישחו שרווצה לעשות פיגוע ואני אשלח אותו לירושלים שיעשה שם פיגוע ונוצר אמר לי שישלח לי תובען.

בבזבזת הודהה תוארכן "אני אחורי שהתקשרותי לנאצ"ר עוויס ואמרתי לו על הפיגוע (המדובר בפיגוע המתוואר באישום הראISON אשר ארע במסעדה "סי פוד מרקט") כי נאצ'ר עוויס הוא אחורי כתאב שוהדא לאלאקאה... ש. ספר לי מהיינו הכספי לפועלות. ת. אני נתני לנאצ'ר עוויס את מס' חשבון בנק שלי והוא חכינס לחשבון שלי כ- 7000 שקלים..."

ובהודעה 43/א" "באוטו לילה שהיה הפגיעה באולם השמחות בחדרה... אני התקשרתי לנאצ'ר עוויס והוא אמר לי שהוא אחראי על הפגיעה זהה כלומר שגדודי שוהדא אלאקזה עשו את הפגיעה הזה סיכמתי עם נאצ'ר עוויס שלמהרת הוא יתנו לי כרזו שבו הוא לוקת אחירות על הפגיעה למחרת נאצ'ר שלח לי בפקס את הכרזו ואני צילמתי אותו באף עותקים והפצתי אותו ברמאלה..."

בזהדעה 43/ה" "אני אחמד ברוגוטי הכנוי שלי פרנס היתי אחראי ביחיד עם נאצ'ר עוויס על גודדי שוהדא אלאקזה..."

העד יاسر ابو בכר בהודעתו 74/א מס' 2001 נאצ'ר עוויס הוא האחראי על גודדי שוהדא אלאקזה וمبוקש לישראל בחודש ספטמבר 2001 נאצ'ר עוויס התקשר אליו ובקש ממנו להזכיר לו כרזו ליום השנה הראשון לאינטיפאדת אל אקצא... הזכיר כרזו כזה ונתתי אותו לנאצ'ר בבתו בבלטה כמו כן לאחר מותו של ראאד אל כרמי נאצ'ר עוויס היה מתקשר אליו לאחר פיגועים והיה מבקש ממנו לכתוב כרוזים שבמסגרדי שוהדא אלאקזה לוקחים אחירות על הפגיעהים ואני הסכמתי... לאחר שהיה פיגוע נאצ'ר עוויס היה מתקשר אליו ומס' 2001 היה היכון היה הבהיר שעשה את פיגוע ההתאבדות ואני היתי מכין את הכרזים וכותב שגדודי שוהדא אלאקזה לוקחים אחירות על הפגיעה אחר כך היתי מעביר את הכרזו לנאצ'ר עוויס ונאצ'ר היה שולח את הכרזו בפקס לעיתונאים. ש. סיפורת לי קודם שנאצ'ר עוויס אחראי על גודדי שוהדא אלאקזה בבלטה וمبוקש לישראל אתה יכול לומר לי מי חבריו של נאצ'ר עוויס לחוליה הצבאית. ת. הם חוליה של גודדי שוהדא אלאקזה נאצ'ר עוויס הוא האחראי על החוליה

ובת-74ב" "בערך לפני שלושה שבועות נאצ'ר עוויס התקשר אליו ואמר לי להציג לו בדחיפות שתי חגורות נפץ עבור פיגוע ההתאבדות. נאצ'ר עוויס אמר לי להביא חגורות נפץ מאדם אחר ולא מוחמד טיטי כי הפיצוץ מהגורת הנפץ שהזכיר מוחמד טיטי היה חלש הם ניסו את חגורת הנפץ הזאת והפיצוץ היה חלש... אני פניתי לחאלד אל אסמאר כי יש לו חבר שידוע לייצר חגורות נפץ... לאחר יומיים חאלד אל אסמאר אמר לי שרביעיabo רוב הזכיר לנו חגורות נפץ אחת... והבהירו אותה לאחמד ابو חדר..."

בת-74ג" "בתחילת 2001 היתי בبيתו של נאצ'ר עוויס במחנה הפליטים בלאטה ואז נאצ'ר עוויס הציע לי גiros לפעליות צבאית בגדודי חילאי אל אקצא ואני הסכמתי. ש. האם נאצ'ר עוויס אמר לך מה הפעולות שתעשה. ת. כן הוא אמר שנעשה פיגועים נגד מטרות ישראליות ואז הציע לנו לעשות פיגוע מטען וירוי על רכב צבאי..."

בת-74ד" "לפני כחודש וחצי בערך התקשרתי לפלאפון של נאצ'ר עוויס האחראי התנזים כתאב אל שוהדא בשכם... והצעתי לנאצ'ר את בית החולים תל השומר בישראל כמקום טוב לבצע פיגוע אני שמעתי שיש חילילים ישראליים בבית החולים תל השומר ולכך הצעתי לבצע פיגוע במקום הזה הנאצ'ר אמר לי עכשו לשכוח מnesia זה וביקש שאדבר בנושא זה עם אחמד ابو חדר בשנות העשרים לחיו פועל בכיר בתנזים עוזרו של נאצ'ר עוויס... לפני כחודשיים עברב פנה אליו נאצ'ר עוויס סיירתי לך עליו וביקש ממנו לפנות לפעיל גוף ולבדק אותם עוזרה בביצוע פעילות צבאית ופיגועים אמרתי לנאצ'ר שאני מכיר פועל נאכ'... נאצ'ר אישר לי ללבת אלו נגשתי עס... וסיירתי לו שאני פועל עם נאצ'ר עוויס..."

ובזהדעה 74/ה" "...ג'לייל סייר לי שיש לו בחור שמוון לבצע פיגוע ההתאבדות או אני אחרי מס' דקוט התקשרתי לנאצ'ר עוויס ואמרתי לו שיש מפער מותאבד שמוון לבצע פיגוע ההתאבדות ואז נאצ'ר עוויס הנחה

מדינת ישראל נאסר מחממוד אחמד עוויס

פ"ח (ת"א) 1137/02

אותי שהבוחר ירד לרמאללה ... אחרי שבוע חמישה ימים בערך שמעתי בחדשות שהיא מגע מתאבד בשם ראמى נור משבים שביצע פגוע ירי באזורי דתית אל ... בירושלים ומהפיגוע נהרגו שני יהודים ויש פצועים וראמى נור נפצע קשה כי נורה על ידי החילילים. אחרי החדשות באותו היום של הפיגוע התקשר אליו נאצ'ר עוויס ומסר לי שהפגע הוא ראמى נור פעיל תנאים והנחה אותו להכין כרוו בשם כתאב שווה אל אקצת שבו הארגון לוקח אחריות..."

על פי סעיף 1 לפקודת מניעת טורור התש"ח 1948, "ארגון טרוריסטי" פירושו חבר אנשים המשמש בפעולותיו במשעי – אלימוט העולמים לגורם למותו של אדם או לחייבתו, או באוימים במשעי – אלימוט כללה, "חבר בארגון טרוריסטי" פירושו אדם הנמנה עליו, וכולל אדם המשתתף בפעולותיו, המפרנס דברי-תעומלה לטובת ארגון טרוריסטי, או פועלותיו".

על פי סעיף 2 לפקודה זו יחשב אדם הממלא בין השאר תפקיד בהנהלה או בהדרכה של ארגון טרוריסטי או משותף בדינו או בקבלת החלטותיו של ארגון טרוריסטי, פעיל בארגון כזה.

הציטוטים שהבאו לעיל הם דוגמא מהיריעה הרחבה והmphורטת אשר נפרשה לנו מתוך הודיעות הנאשס והודיעות שותפיו עליהם הסטמכו, יריעה עובדתית המבוססת כהלכה את המסקנה המשפטית שיסודות העבירות בניגוד לסעיפים 1 ו 3 לפקודה הוכחו כדבוי כמו גם את המסקנה שהארגוןים אליו השתיכו הנאשס ושותפיו הם ארגונים טרוריסטיים.

מלבד עבירות על פקודת הטורו אותן מייחסת המדינה לנאים בכל האישומים שפורטו בכתב האישום היא מייחסת לו בכל האישומים עבירות בניגוד לסעיף 499 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

עקרה של עבירת הקשר טמון בהסכמה בין שניים או יותר לבצע מעשה בלתי חוקי. ההתקשרות צריכה להיות לשם השגתה של מטרה משותפת וצריך שהתקשרות תלולה בכוונה שהמטרה המשותפת תוגשם. הדבר כאמור במשמעות שהיא מטרה פסולה בעניין החוק.

היריעה העובדתית שהזכירה לעיל מבססת כהלכה אף את המסקנה שהנאים עבר עבירות בניגוד לסעיף 499 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

הודאותו של הנאים על תפקידו מעמדו ופעילותו במסגרת הארגון אליו השתיך, פיעילות שמטורטה ביצוע פעולות טורר שאף הניבו תוצאות רצහניות וחייביות כפי שודע יתואר להלן, נטמכת במלואה בדבר מה נסף מהותי הנובע ממקורות נפרדים ועצמאיים, אימרות כל אחד ואחד מן השותפים, המסבכות – כל אחת על פי דרכה – את הנאים בעבירות המיחסות לו תוך התייחסות לנקודה ממשית השניה במשפט.

על התוספת המחזקת את עדויות השותפים כבר עמדנו לעיל.

המדינה הוכיחה את המעשים האלה המיחסים לנאים.

האישום הראשון:

ח' (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נאסר מחמוד אחמד עוויס

בתאריך ה- 5.3.02 הגיע המחביל אברהים חסונה (להלן חסונה) למסעדת "סיגוד מוקט" בתל אביב כשהוא חמוש ברובה M16, רימוני יד וסכין בכוונה לבצע פיגוע רצני.

בעת שחסונה הגיע למקום היותה המסעדת מלאה בעשרות רבות של אנשים. חסונה החל לירות לעבר האנשים במסעדת מגרש "בית מעריב", השליך לתוכה רימוני יד שבדרכן נס לא התפוצצו ומיד לאחר מכן התקרוב למסעדת וזכיר אנשים מושביה הכל במטרה לגורום בכוונה תחילת למותם של אנשים רבים שהתרחשו במסעדת.

בairו זה נקרו למותם מסכינו של חסונה רס"ר סלים בריכאת זיל, בן 33, שהיה אחד השוטרים הראשונים שהגיעו לזרת הפיגוע והשתער על חסונה במטרה לעצרו. יוסף הבי זיל, בן 52, ואליו דהו זיל, בן 53. עשרות אנשים נוספים נפצעו ולחיק מהם נגרמו חבלות חמורות. לאחר שכך חסונה הגיעו למקום הפיגוע נורה חסונה למותם. (עו"ן עדויות; עית מס' 3 נצ"מ חגי דותן; עית מס' 4 תנ"צ אורי ברלב (מצגת ה-4); עית מס' 8 אוריאל אליהו; עית מס' 9 סמיר שי כהן; עית מס' 11 ליאון גורנשטיין; עית מס' 13 עדי מעוז; עית מס' 17 אפי ימין; ת-32 (דוח פעללה על הנחתה הזירה ותפיסת מוצגים); ת-33 (רובה M-16); ת-34 (סכין מגואלת בדם); ת-35 (לוח תצלומים); ת-24 (דוח פעללה); ת-25 (דוח פעללה); ת-52 עד ת-57 (חoid מומחים)).

לטענת המדינה הנאשם שהיה כאמור אחד ממקדי הרכירם של הארגון הטרוריסטי קשור עם פעילים אחרים בארגון וביניהם מחמוד טיטי ואחמד ברוגוטי (עת מס' 23) להוציא לפועל פיגוע שמטטרתו לגרום למותם בכוונה תחילת של אזרחים ישראלים רבים ובמסגרת התארגנות זו שהנאשם עמד בראש חסונה גיס צoid והושע לתל אביב אל מקום המסעדת. הנאשם הורה בין השאר למחמוד טיטי לצלם את חסונה לפניו יציאתו לביצוע הפיגוע מתחבל מתחדז את מנת שלאחר מכן ניתן יהיה לשולח את החלטת בה הוא מצלם לתחנות הטלוויזיה השונות. ואכן, לאחר הפיגוע במסעדת התקשר אמנים הנאשם לתחנות הטלוויזיה השונות ולאמצעי תקשורת אחרים והודיע להם כי הארגון הטרוריסטי אחראי לפיגוע ואף ביצע אותו.

הodieiyת הנאשם :

"ש. האם היה לך קשר לפיגוע התאבדות בת"א
ת. כן מחמוד טיטי מסר לי בתחילת חודש מרץ 2002 כשהגעתי לביتي במחנה בלטאה על כך שאחמד ברוגוטי ביקש ממני אמן שיבצע פיגוע התאבדות (איסתשהא) בת"א והוא עמד לפנות לאדם בשם אברהים חסונה במקור מעזה שמשרת בכוח הימי בשכם ומחמוד מסר לאברהים נשק מסוג M16 ורימוני יד ומחמוד פנה אליו בעניין זה מאוחר ואנחנו חוליה צבאיות ואני הבנתי את הסכמתו לפיגוע זה והוא שלח את אברהים ברכב ציבורו לרמאללה וסיכמנו עם אחמד ברוגוטי שיפנווש את אברהים חסונה לרמאללה וכן סוכם שמחמוד יצלם את אברהים לפני ביצוע הפיגוע ואחריו זה ישלח את החלטת לתחנות הטלוויזיה, וכן לאחר מכן יוציא אברהים לרמאללה ולפי הידוע לי אחמד הניס אותו לישראל ואברהים הגיע לת"א ושמעתה בחדשות שירה לכיוון הישראלים למסעדת ונרגע אז התקשרתי לתחנות הטלוויזיה והתקשתי ומסרתי שהפיגוע בוצע על ידי כתאב שוהדא אלאקה

ש. כמו הנאשים נהרגו בפיגוע בת"א על פי הידוע לך

ת. על פי הידוע לי נהרגו שניים או שלושה אנשים ונפצעו יותר מעשרים אנשים
ש. לאיזה תחנות טלוויזיה התקשרת והודיעת להם שהפיגוע בוצע על ידם
ת. אלג'יריה, אבוד'בי – ישראל – אלמנאר – ולתקשות המקומית

ש. האם יש לך מה להוסיף בקשר לפיגוע בתל-אביב

ת. לא, אך באותה תקופה פנה אליו אחמד ابو חادر מכתabs שוהדא אלאקה ואמיר לי שি�נסם שני אנשים ברכונם לבצע פיגוע בישראל ואני הבנתי הסכמתי לכך והודיעתי לאחמד בריג'וטי אודות עניין זה ושאלתי אותו באם יוכל להכניס אותם וסוכם עם אחמד ابو חדר שעלה ابو מוצפף ואימן בדר יעבירו את שני האנשים המוסתשדים לרמאללה ואחר כך התקשרתי לאחמד בריג'וטי ומסרתי לו שהאנשים בדרך אליו יש לציין שאחמד ابو חדר פנה אליו כי אני אחראי כתabs שוהדא אלאקה".

(ראה תז)

דבר מה נסף:

העד אחמד בריג'וטי,

"... התקשר אליו נاصر עוויס ואמיר לי שיש עוד בחור שרוצה לעשות פיגוע התאבדות כי הוא שולח לי אותו ואני אמרתי בסדר ואחריו כן התקשר אליו בחור שאמר לי כי הגיע בשמו של נاصر עוויס ואני שלחתי את א-נוף שביבא אותו ונתתי לא-נוף 1000 שקל ואמרתי לא-נוף שיקנה לחור זה בגדים חדשים ושיקח אותו להסתפר ואמרתי לא-נוף שביבא אותו אחרי כן לדירה השכורה ברמאללה ליד הבנק הערבי שבה היה לפני כן ראמי נור ולאחר מכן כשהגעתי לדירה השכורה רציתי את החור שאמיר לי כי שמו אברהים חסונה שהוא בן 21 והוא אמר שהוא מעזה ואני לאחר מכן אמרתי לא-נוף שיקח את אברהים חסונה לישראל שיעשה שם פיגוע ואמרתי לא-נוף כי אביה לו גם נשק שיעשה פיגוע ואחריו כן הביא א-נוף רובה M16 ונתן אותו לאברהים חסונה ואחריו כןלקח א-נוף את אברהים חסונה למ.פ. אמרתי לחולם ابو חמיד והם נשארו שם 3 ימים ובסופם התקשר אליו א-נוף ואמר לי שהוא יצא ולאחר מכן אמרתי לא-נוף שמעתית שאותו אברהים חסונה עשה פיגוע בתל אביב במסעדה וכי נסע לשם עם מורה עגמוני ומאון אלקאדי שתפסו אותו... לאחר כמה ימים התקשר אליו מוחמד אלתיתיה שהוא פעיל שוהדא אלאקה ופועל יחד עם נاصر עוויס... ומוחמד אמר לי שיש לו מישו שרוצה לעשות פיגוע התאבדות וכי ישלח לי אותו לרמאללה ואני אמרתי לו בסדר..." (ראה תז 43)

העד אחמד בריג'וטי בת/43ג: "ש. ספר לנו על פעילותך בעניין הפיגוע בתל אביב במסעdet סיף פוד ת. מי שעשה את הפיגוע הוא אברהים חסונה שהגיע מאזור שם נاصر עוויס... לאחר מכן אני התקשרתי לפלא פון של מרואן ברג'וטי שאיתו אני הייתה בקשר ואני הייתה אומר לו שהפיגוע יצא בовичע. מרואן ברג'וטי אמר לי שאיתו רוצה שהפיגוע יהיה פנוי בתוך ישראל ואני אמרתי לו שיהיה בסדר ואחריו כן זה היה בשעה שלוש בלילה התקשר אליו טראק א-נוף ואמר לי שעשו את הפיגוע והוא אמר לי להסתכל בטליזיה ואני אז התקשרתי אל מרואן ברג'וטי ואמרתי לו שbowע הפיגוע שיטstellen בטליזיה ומרואן אמר לי שהוא רואה בטליזיה. מרואן לא אמר לי כלום שהוא שמע שעשו את הפיגוע בתוך ישראל ולא כמו שהוא אמר הייתה באיזור הגдумע. אני אחרי כן התקשרתי אל נاصر עוויס ואמרתי לו על הפיגוע כי נاصر עוויס הוא אחראי כתabs שוהדא אלאקה".

אישום שני

מדינת ישראל נasser machmod achmed עוזי פח (ת"א) 1137/02

בתאריך 17.1.02 הגיע המוחבל עבד אל סלאם חסונה (להלן עבד אל סלאם) לאולס אירופים "ארמוני דוד" בחדרה כשהוא חמוש ברובה M16, רימוני יד ועל גוף אפוד ובתוכו מחסניות בכוונה לבצע פיגוע רצחני.

באולס התקיימה מסיבת בת מזויה של הנערה נינה קרדשוב והשתתפו בה עשרות רבות של אווחים. עבד אל סלאם התפרק לאולס וירח לכל עבר ובטרם השתלטו עליו כמה מן האווחים הצליחו לגרום בכוונה תחילת למותם של שישה מן האווחים והם אנטולי בקשייב זיל בן 63, אדוארד בקשייב זיל בן 48, בוריס מליחוב זיל בן 56, דינה בינייב זיל בת 48, אליס בן ישראל (אהרו) זיל בת 32, אבי יוזי זיל בן 25 ולפצעיהם של עשרות אנשים נוספים אשר החלק מהם נגרמו חבלות חמורות (עין עדויות; ע"ת מס' 1 תנ"ץ משה ולדמן; ע"ת מס' 24 שמעון לוגסי; ע"ת מס' 12 קונסטנטין קרדשוב; ע"ת מס' 20 רפ"ק יהודה פרץ; תג' (מצגת); תג' (מסמכים רפואיים); תג' (רובה 16 M); תג' 44 (קלפות); תג' 58 (חירד מומחה); תג' 59 (הודעת פטירה אנטולי בקשייב זיל); תג' 60 (הודעת פטירה יוזי אבוי זיל); תג' 61 (הודעת פטירה מליחוב בוריס זיל); תג' 62 (הודעת פטירה בינייב דינה זיל); תג' 63 עד תג' 66 (חירד מומחה)).

לטענת המדינה הנאשש כאמור אחד מפקדיו הבכירים של הארגון הטרוריסטי קשור קשר עם אחמד ابو חדר (ע"ת 6) ופעילים נוספים להוציא לפועל פיגוע שמטרתו לגרום למותם בכוונה תחילת של אווחים ישראלים רבים ובמסגרת החת ארננות הזו שהנאשש עמד בראשו גויס עבד אל סלאם אומן בירי ברובה M16 צויד בשנק ומתחניות לצורך אימוני הירי ולצורך ביצוע המעשה והושע למקומות הפיגוע בחדרה. טרם הפיגוע צולם עבד אל סלאם לפי הוראת הנאשש כשהוא קורא צוואת שוכבתה עבورو על ידי הנאשש וכשהוא מחזק בידו רובה M16 השיק לנאשס כדי שלאחר הפיגוע ניתן יהיה לשולח צילומים לאמצעי התקשורות ולאחר הפיגוע אף הורה הנאשש ליאסר ابو בכר (ע"ת 25) להזכיר כרוזים שהופצו בהם נמסר כי הארגון הטרוריסטי אחראי לפיגוע וביצועו אותו.

הodieiyt haNaShs :

ת/5 :

"12. סיפקתי לעבד אלסלאם חסונה נשק לביצוע פיגוע התאבדות בתוך חדרה."

ת/6 :

"ת. שוחחתתי עמו אודות הרבה פיגועים וזכור לי שוחחתתי עמו אודות פיגוע ירי שביצעת אני ומואידי גAMIL ומחמוד אלטיטי ובאיד ابو מוצפפא בקרבת מחנה חוארה לעבר רכב צבאי וכן שוחחתתי עמו אודות הנחת מטעני נפץ בקרת זאתה ובפיגועים הללו השתתפתי ומואידי גAMIL ומחמוד – ידכ ומחמוד אלטיטי ואחמד ابو חידר ודיוחתי לו גם כן אודות פיגוע התאבדות בירושלים ובחדירה שבצענו

ש. איזה פיגוע התאבדות בחדרה

ת. הפיגוע שבוצע ע"י עבד אלסלאם חסונה".

"אם אתה יכול להסביר איך בוצע פיגוע חדרה וירושלים

ת. כן עבד אלסלאם חסונה תושב בית אמרין פנה – לאחמד ابو חידר (ע"ת מס' 6) ואמר לי שרווחה להתאבד (אללאסט שהא) ואחמד פנה אליו והודיע לי ואחרי פטירתה רaad אלכרמי החליטו לבצע פיגוע ואחמד צילם את ע. אלסלאם חסונה במחנה בלאתה ואני מסרתי לו נשק מסוג M16 ורימון יד ומסרנו לעבד

1137/02 (ת"א)

מדינת ישואלי נاصر מוחמד אחמד עוויס

אלסלאם 400 שקלים ונסע לטולקרים ברכב ציבורי ושם נפגש עם מוחמד אלטיטי אצל מנצור שרים תושב טולקרים ושם ע"פ הפיגוע היה אחראי לשילוחו לחדרה והפיגוע בוצע באולם ועל פי הידוע לי נהרגו מספר אנשים בפיגוע זהה".

דבר מה נספּה :

אחמד ابو חדר, ת/17, עמי 3 :

"אני מודה גם שאתה זה צילמתי את עבד אלסלאם חסונה מבית אמרון לפני שיצא לבצע פיגוע ההתאבדות בחדרה לפני שנה בערך".

ת/18, עמי 14 : "את האמת אני אשר גייסתי את עבד אלסלאם חסונה תושב בית אמרון, עבד אלסלאם הוא חבר שלי ועבדנו יחד בשכם בבטחון הלאומי עבד אלסלאם ביקש ממני לפני חצי שנה לסדר לו שיבצע פיגוע ההתאבדות... לאחר שבקש ממני עבד אלסלאם לסדר לו יצאה לבצע פיגוע ההתאבדות בישראל אני פניתי לנצר עוויס וסיפרתי לו על עבד אלסלאם, ... ואז החלתו להוציאו לפיגוע ההתאבדות נקמה במותו של רaad אלכרמי. נצר ביקש ממני לאמן אותו על נשק וכי ישיה מוקן לבצע את הפיגוע בהצלחה. ואני עשית זאת אמנתו על נשק מסוג M16 ... את הנשק ושמונת מחסניות לחתמי מנצר עוויס. יומם לאחר מכן הבאתה את עבד אלסלאם לבית של נצר במחנה בלאתה ובביתו של נצר ובנכחותו צלמתי את עבד אלסלאם שהוא קורה (כך במקור) את הצוואה שכתב נצר שהוא מחזיק בנשק M16 של נצר כשהוא עושה תנועה של השהאהה באכבע, צלמנו אותו במכצלמת וידיו ומצממה רגילה את הקלות והתמונות לzech נצר מסרנו לעבד אלסלאם נשק M16 וש machsniot ורימוני יד אשר הביא נצר. לאחר הצללים בערך בשעה שמנעה בערב אני יצאתי לחפש מוניות ואכן מצאתי את אימן נהג מונית תושב בלאתה כבנ' 26 וביקשתי ממנו סיוע בהעברת בחור לטובי מבלי לספר לו שמדובר במותאבד והוא הסכים לכך והסיע את עבד אל סאלם לטובי. את הרובה M16 והמחסניות ורימוני הידלקח בתיק לאחר שפרק את ה- M16 לשניים. כאשר עבד אל סאלם נסע לתוכו במונית של אימן. נצר התקשר למוחמד טיטי ועדיין אותו שהחזר בדרכ אליו, ציין שנצר דיבר עם מוחמד טיטי לפני כן בכך שיכן את עצמו לקבלת עבד אלסלאם ובכך לחתה לו סיוע לשם כניסה לישראל את זה ידעתו מנצר אני לא היה מעורב בשיחות ביניהם. נודע לי לאחר מכן שמוחמד טיטי קיבל את עבד אלסלאם בתוכו וכשהוא הגיע לחדרה הוא ביצע פיגוע באולם השמחות שהוא נהרג והרג מספר ישראלים אני חשב שישה במספר..."

אחמד ברוגוטי, ת/43 :

"באותוليلיה שהיה הפיגוע באול השמחות בחדרה אני הייתי היחיד עם מושאן ברוגוטי, עם קרין עוויס ו'אבי רביעיה' במסעdet האורתודוקסים ברמאללה פתאום הודיעו בטלויזיה על הפיגוע באולם השמחות בחדרה. אני התקשרתי לנצר עוויס והוא אמר לי שהוא אחראי על הפיגוע הזה כלומר שאנשי דודו שהודה אל אקצא עשו את הפיגוע הזה סיכמתי עם נצר עוויס שלמהות הוא והוא יtan לי כרוז שבו הוא לוקח אחריות על הפיגוע. למחרת נצר שלח לי בפקס את הכרזתו ואני צילמתי אותו באף עותקים והפיצו אותו ברמאללה".

אישום שלישי :

מדינת ישראל נאסר מוחמד אחמד עוויס

פ"ח (ת"א) 1137/02

בתאריך 22.1.02 הגיע המחבר סעד רמדאן אל רחוב פינט רחוב לוך במרקז ירושלים כשהוא חמוש ברובה M16 ושתי מחסניות וזאת בכוונה לבצע פיגוע רצחני. רמדאן ירה לעבר אזרחים שעברו במקום באותה עת וגרם בכוונה תחילת למוות של שרה המבורגר ז"ל בת 79 ואורה (סבטלנה) סנדLER ז"ל בת 56, אשר הרכו לתומן ברחוב ולפצעיהם של עשרות אנשים נוספים אשר חלק מהם נגרמו חבלות חמורות. רמדאן נורה למוות על ידי שוטרים שהגיעו למקום. (עו"ן עדויות; עית מס' 22 אבί בן עמי; עית מס' 26 אסף אזולאי; עית מס' 3 נצ"מ חגי דותן; עית מס' 14 בן נעים חנן; עית מס' 15 נעם גבאי; ת-30(מצגת); ת-48 M-16); ת-48(דוח תפיסת מוצגים); ת-77(תצלומים מזירת האירוע); ת-78(הודעת פטירה של המבורגר שרה ז"ל); ת-79 (הודעת פטירה של סנדLER אורה ז"ל).

לטענת המדינה הנאשם שהיה כאמור מפקד בכיר בארגון הטרוריסטי קשר קשור עם מוחמד טיטי ופעילים אחרים לבצע פיגוע שמטרתו לגרום למוות בכוונה תחילת של אזרחים ישראלים רבים לשם קידומו של הקשר והזאתו אל הפעול בהנחתו של הנאשם גויס רמדאן צויד, צולם כמחבל מתאבד הכל על פי הדפוס האופייני לארגון כפי שתואר באישומים קודמים והושע למקום הפיגוע. לאחר הפיגוע הופצח הצלום של המחבר לאמצאי התקשורת.

הodieiyt הנאשם :

ת/5 :

"11. סיפקתי לסעד רמדאן נשק לביצוע פיגוע התאבדות בתוך ירושלים".

ת/6 :

"ש. איזה פיגוע בירושלים

ת. הפיגוע שבוצע על ידי סעד רמדאן בחודש 9/2001".

"... ופיגוע ירושלים בוצע בכך שסעיד רמדאן פנה אל מוחמד אלטיטי ואמר שהוא חבר של רaad CRMي וברצונו לנוקם את הריגתו ומחמוד הודיע לי ואז נפגשתי עם סעד והבנתי שהוא רוצה לבצע את הפיגוע והתקשתי לאחמד ברגותי ברמאללה וביקשתי שיוביל אותו לירושלים ואחמד הסכים לכך וסעיד נסע ברכב ציבורי לרמאללה ושם נפגש עם אחמד ברגותי ולמהרת נסע סעד לירושלים וירה לעבר קבוצת שוטרים ואזרחים ובפיגוע זהה נהרגו שני אנשים וסעיד".

דבר מה נסף :

אחמד ברגותי, ת-43:

"אני שאלתי את נאצ'ר עוויס אם יוכל לעזור לי בכך שיביא לי מישחו שרצה לעשות פיגוע ואני אשלח אותו לירושלים שיעשה שם פיגוע. ונאצ'ר אמר לי כי ישלח לי מישחו ולאחר כמה זמן הגיע עלי סעד רמדאן מכפר תל שחם שהוא בן 25 ואמר שיעשה את הפיגוע אני פגשתי אותו ליד הקולנוע ברמאללה והתקשתי למחמדabo סטחה שיבוא גם כן ויהיה איתה ומשם הרכנו לסלון שסעיד הסתפר ואז התקשרנו לפרסס חטאווי ושאלנו אותו אם יוכל להכנס את החטור הזה שרצה לעשות פיגוע התאבדות לירושלים ופרסס אמר שהוא יכול לעשות זאת ואז הlk פראס חטאווי במכוניתו לראות את הדרך מה קורה. ואני עם אחמד

פ"ח (ת"א) 02 1137/02

מדינת ישראל נاصر מחמוד אחמד עוויס
אבו סטרה לקחנו את סעד שיפל ויאכל וקניתי לו מכספי בגדים וונעלים חדשים ב- 1,200 ש"ח ואחרי כן אני אמרתי למhammad ابو סטרה שיבא רובה M16 ו- 3 מחסניות עם כדורים ושיתן אותם לשעד והוא הביא וואז הגינו למקום פרاس חטואי ומhammad סامي במכונית האיסוזו של פראס זהה היה בצהרים שהם נסעו עם סעד לירושלים. ואנחנו אחילנו להם בהצלחה והם נסעו עם סעד. אני לא אמרתי להם לאן ישיעו, לאו שרצו הם היו יכולים לקחת אותו.

ש-ת. אנחנו לא צילמו את סעד בוידאו לפני הפיגוע כי נאסר עוויס עשה זאת לפני כן.

שאלה: בתחילת העדות אמרת לי שאינם מכיר את פראס חטואי למhammad סامي וכל השאר ועכשו אני רואה שפנשת בהם. איך זה.

תשובה: אני הכרתי אותם באוהל האבלים של רaad כרמי ושם ראייתי אותם. בערך באربع וחצי בצהרים שמעתי בחדשות שהיה פגוע ירי ברחוב יפו בירושלים ואני ידעתי שהוא הפוגע של סעד. ואז התקשרתי אל פראס חטואי ושאלתי אותו אם זה הוא ... שלקחו את סעד לרחוב יפו ופראס אמר שהם הורידו אותו ברחוב יפו וسمעו את היריות שירה לאחר שירד מהאוטו. למחמת היותו לקחתי מעלי פרagi ברגותי 1000 דולר ומhammad סامي כל אחד 100 דולר על הפוגע הזה. לאחר מכן הגיעו לפרק חטואי למhammad ابو סטרה וhammad סامي כל אחד 100 דולר על הפוגע הזה. לאחר מכן הגיעו אליו פראס חטואי למhammad סامي וא-נוּף ועוד בחור ששמו חוסאם שחדרה מקטנודה ושאלו אותו למה לא שילמתי להם על הפיגועים שעשו ואמרתי להם שאבודוק זאת.

אישום רביעי :

בתאריך 9.3.02 הגיעו המוחבלים שאחדי אלגמי וسعد בטא לאזרור מלון "ג'רמי" ברח' גד מכנס בנתניה כשחם חמושים ברובי M16 וברימוני רסס. השניים ירו בצוורות לעבר אולם הכנסה של המלון וכן השליכו שני רימוני רסס. השניים הצלחו לגורם בכוונה תחילת מוותה של התינוקת אביה מלכה זיל' בת שנה במהלך השתלטות כוחות הביטחון על השניים נורה גם ויחיא ישראלי זיל' בן 29 אשר שחה בקרבת מקום. בתוצאה מעשה השניים אף נפצעו עשרות אנשים נספחים ולחקלם נגרמו חבלות חמורות (ע"י עדויות; ע"ת מספר 2 תני"צ פרנקו אהרון; מצגת 2; ע"ת מספר 10 ג.מ; ע"ת מספר 16 רס"ר מלכה; הדוח ת-28; ת-26 (מסמכים רפואיים של ע"ת מס' 11; ת-29-ת-30 (רובי סער); ת-21(תצלומים); ת-67 (חו"ד מומחה); ת-68 (חו"ד פטירה של מלכה אביה זיל' ; ת-69- ת-71 (חו"ד מומחה)).

לטענת המדינה הנאשם שהיה כאמור מפקד בכיר בארגון הטרוריסטי קשור עם טיטי וחדר (ע"ת מספר 6) להוציא לפועל פיגוע שיטרתו לגרום למותם בכוונה תחילת של אזרחים ישראלים ורבים ובמסגרת התארכנות זו שבוצעה בהנהגו של הנאשם ולשם הוצאתו אל הפעול גויסו שאחדי וسعد צוידו ברובה M16 שתים עשר מחסניות ושני רימוני יד צולמו קוראים את צוואתם כהום מחזיקים רובה M16 והושעו למקום הפיגוע. לאחר הפיגוע ועל פי הדפס האופייני התקשר הנאשם לכל התקשורת והודיע להם כי הארגון הטרוריסטי אחראי לפיגוע וביצעו אותו.

הודיות הנאשם :

ת/5:

"6. מסרתי נשקים לביצוע פיגוע בנתניה".